PROMIN

ПРОМІНЬ

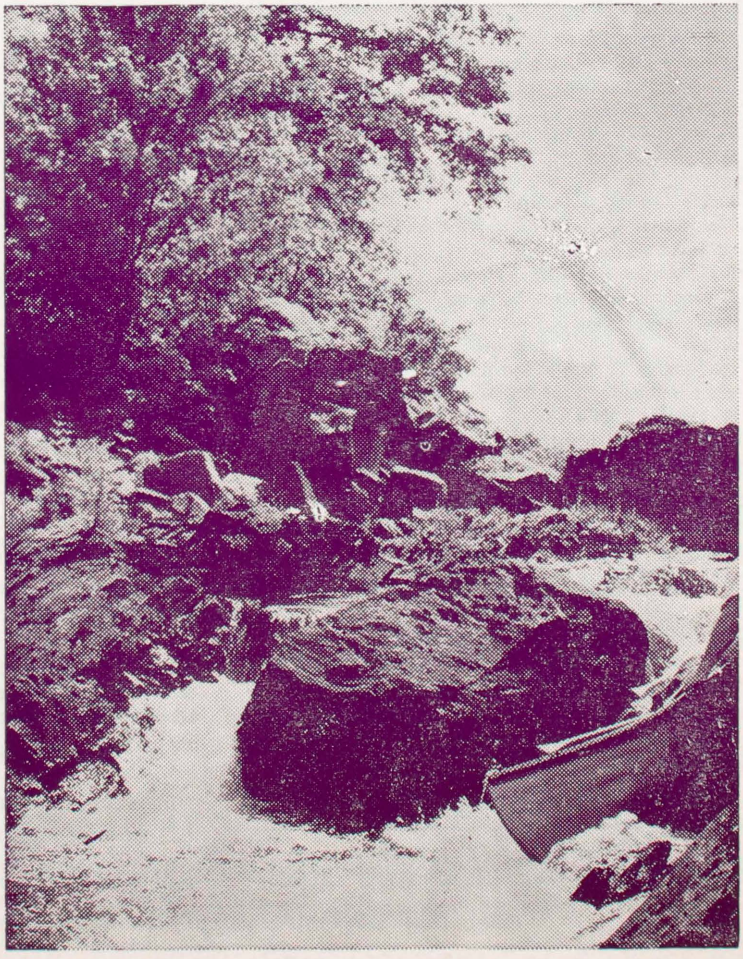

ЛИСТОПАД
Ч. 11
1978

Second Class Mail Registration Number 1925

ПРОМІНЬ

РІК XIX. ЛИСТОПАД 1978 Ч. 11

Виходить раз у місяць

Видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

PROMIN

No. 11 NOVEMBER, 1978 VOL. XIX

Monthly Publication

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Передплата в Канаді	$8.00
Передплата до інших країн	8.00
Поодиноке число	.80

Передплату висилати на адресу:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

Subscription in Canada	$8.00
Subscription in other countries	8.00
Single copy	.80

Address:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

В ЦІМ ЧИСЛІ:

Б. Ігор Антонич — Заповіт Листопаду	1
Пресовий Комунікат СКВУ	1
Т. Горохович — Олександер Кандиба	3
Наталя Кібець — Чарівниця співу	4
— Назначено двох жінок до сенату	6
Приятель — Нова професійна сила	7
— Кімнатні рослини	8
— Музейні вісті	10
С. Коростіль — Чайне прийняття	12
С. К. — Роз'ясніть себе усмішкою	13
— Медові ліки	14
A. Balan — Elsie Sawchuk	15
M. Van Steen — A Remarkable Canadian Newspaper Woman	16
Ivan Harmata — Racist Overtones	17
M. Ewanchuk — Praises Book on Ukrainian Canadian	17
— Квіти незабутнім	18
Л. Луців — Про нові видання	20
Музей Союзу С. Ф. — Українська вишивка	20
Відділ для дітей	21
Річні звіти відділів	22
При праці для „Променя"	31
Стефанія Кульба — Довкола дому	32

НА ОБКЛАДИНЦІ — Провінційний парк Квінтіко в північно-західньому Онтаріо має три площі для таборування. „К. С."

ВИДАННЯ, ЩО ЇХ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Блискуча зоря, княжна Анна Всеволодівна, Митр. Іларіон	$ 0.50
Вибране, Г. Мандрика	1.50
Видатні жінки України, Н. Полонська-Василенко	6.00
Довідник про Союз Українок Канади	0.10
Листки взорів з мистецької книжки, хрестиками, явор., низинкою	0.25
Дорогами Сорокріччя, Н. Когуська	1.50
Збірка матеріялів, 100-річчя з дня нар. Лесі Українки	2.50
На крилах пісень, пісні з нотами на слова Лесі Українки	10.00
На Роковини Івана Франка	1.00
П'єса, „За нами, сестри!", Анна Звоздецька	1.50
П'єси для молоді	2.50
Програма для садочків	1.50
Програма для Молодших Відділів СУМК	2.00
Програма на свято Л. Українки і О. Кобилянської	1.00
Програма на свято Св. Миколая	2.50
Про життя і творчість Ольги Кобилянської	0.50
Підручник для Надзірної Ради Молодших Відділів СУМК	7.00
50-річчя здобуття громадських прав Української Жінки, Г. Янішевська	0.75
Статут Союзу Українок Канади	0.25
Твори Лесі Українки, в англійській мові, КУК	7.50
Три сильветки, Л. Білецький	1.50
Українські коляди, С. Яременко	0.75
Українська жінка в хореографії, М. Пастернакова	3.00
Чарівний діямант, М. Погідний-Угорчак	2.00
Юний Скоморох, п'єси для молоді	6.00
Я вернуся, О. Крамар	0.50
Pysanka: Icon of the Universe — Museum U.W.A.C.	3.95
"Ukrainan Canadiana" U.W.A.S.	12.00
The Development of Ukrainian Classical Music, D. Koziy	0.50
Canada's Cultural Heritage, O. Woycenko	0.50
Souvenir — Key rings	1.00
Ukrainian Embroidery Designs and Stitches	7.00

Союз Українок Канади — Едмонтон, Альберта

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA

№25 11024 — 82 Ave.,

Edmonton, Alberta T6G 0T2

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

ПРОМІНЬ

VOL. XIX ЛИСТОПАД, 1978 ЧИСЛО 11

Богдан Ігор Антонич

Заповіт Листопаду

Не закопати до могил
цього, що творче та живе,
ні чорний Янгол — лопотом зловісних крил
струни душі не перерве.

Вже сльози й арфи непотрібні
ні плач за днями, що розбилися об скелю.
Не вішайте на стелю
прикрас жалоби чорносрібних.

Вже не придавить камінь часу
стихійних мрій, що виросли з землі
хоча б гірку отрути часу
подали руки злі.

Ще зацвітуть лани просторі,
Забудемо, що пережили.
Ще вирівняє Бог могили
колесами історії.

Не загнуздать вже живла,
не вижере пісок очей.
Бо є найвища Влада Влад,
що присуд ізрече.

Не випалить сердець посуха
та не запаморочить сном юрби.
Не закопати у гроби
живого духа.

ПРЕСОВИЙ КОМУНІКАТ Ч. 37

До Українців у Вільному Світі

Шановні Громадяни!

У січні цього року проминуло 60 літ від проголошення Четвертого Універсалу в Києві і створення Української Народної Республіки. В листопаді цього року буде 60-ліття Листопадового Чину — встановлення на Західньо-Українських Землях в Галичині й Буковині Державного Уряду Західньої Области Української Народної Республіки.

У це 60-річчя історичних подій в днях 23-26 листопада 1978 р. відбудеться у Ню Йорку Третій Світовий Конґрес Вільних Українців. Це буде велика маніфестація нашої спільноти у вільному світі, як вияв ОДНОСТИ, як вияв ВОЛІ й РІШУЧОСТИ продовжувати визвольну боротьбу за Незалежну, Самостійну, Соборну Україну, за ПРАВО людини бути вільною від страху, злиднів, від переслідувань за національні, релігійні й політичні переконання, що їх терпить поневолений московсько-большевицьким окупантом народ в Україні.

Спрямуймо всю нашу моральну силу й наші намагання: „В ОБОРОНІ ПРАВ УКРАЇНИ — ЗА ДЕКОЛОНІЗАЦІЮ С.С.С.Р.", і під таким аспектом проходитимуть наради Третього Світового Конґресу Вільних Українців.

Президія Секретаріяту СКВУ закликає нашу організовану громаду у вільному світі докласти всіх зусиль, щоб на Третьому Конґресі всі наші церкви, громадські, крайові, міжкрайові і центральні репрезентації були заступлені своїми умандатованими делеґатами.

Українську громаду у вільному світі просимо зложити пожертви на фонд СКВУ, бо лише за її фінансовою допомогою Президія СКВУ веде вже понад 10 років свою діяльність і приготовляє Третій Конгрес в рямцях 100,000.00 дол. бюджету.

Найголовніші завдання Світового Конґресу Вільних Українців і його Секретаріяту є:

1. Давати всяку можливу допомогу українському народові в його боротьбі за волю й державну незалежність.

2. Робити заходи й вести широку інформацію на міжнародному терені, щоб в Україні на-

ПРИВІТ ДЕЛЕҐАТАМ III СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ
в Ню Йорку в днях 23–26 листопада 1978

род користав з Універсальної Декларації Прав Людини.

3. Проводити працю за збереження української національної ідентичности у вільному світі й плекання української мови, культури, традицій.

4. Координувати суспільно-громадську працю українських громад у всіх країнах поселення і дбати про одність вияву нашої громадської думки.

Світовий Конґрес Вільних Українців має бути загальною мобілізацією нашої внутрішньої настанови, нашої віри в слушність української визвольної боротьби, нашого хотіння зберегти у вільному світі нашу українську духовість, зокрема допомогти вісіма можливими засобами нашим братам і сестрам, які в Україні змагаються з московським окупантом, щоб визволитися з ярма неволі.

Стоїмо на фронті боротьби за найкращі ідеали народів, за свободу думки й слова, за свободу релігійних і політичних переконань — в цей час, коли найкращі з нашого народу в Україні жертвують своїм життям і здоров'ям в обороні фундаментальних прав людини.

Чи ж можемо бути байдужими?!

Московський окупант в Україні продовжує переслідування народу і за саму відвагу домагань здійснення прав, заґарантованих самою совєтською конституцією, запроторює людей в тюрми, в божевільні й концентраційні табори. Окупант продовжує русифікаторський натиск.

Доля накладає на нас — двомільйонну українську спільноту у вільному світі — заговорити вільними устами в ім'я правди в змаганні до ВОЛІ нашого народу в Україні.

Від гетьмана Івана Мазепи почерез наші новітні визвольні змагання УКРАЇНА кличе нас до спільної дії в єдности.

Вслухайтеся у цей могутній заклик сучасної України, щоб „УСІ БУЛИ ОДНО".

У великих речах, в боротьбі народу за волю, не може бути невтральних, а в теперішню пору йдеться про змаг народу за свободу.

Наші вороги неправдою, брехнею і підступом просочують свої затії, щоб нас роз'єднати, послабити нашу любов і нашу віру в слушність визвольної боротьби. Не витрачаймо енергії й часу на маловажні справи, не слухаймо ворожих підшептів, а зосередьмо всі наші сили на великі діла, на великий змаг.

Великий осяг скріплює приспану національну енергію, гордість і віру у власні сили народу.

В цей критичний час положення українського народу накладає на нас обов'язок виявити нашу зрілість, нашу мудрість і наше національне почування. Мусимо бути свідомими нашої відповідальности за майбутнє й виконати свій обов'язок супроти рідного народу.

В Україні найкращі з народу приносять себе в жертву за відвічні права, дані людині Богом. Над ними окупант проводить жорстокі, безправні засуди. Розбудім у собі завзяття, віру й відданість потребам українського народу, бо на сторінках історії буде записана лише наша активність, наша творчість, наша допомога в змаганні народу до волі.

Станьмо перед маєстатом УКРАЇНИ й скажім самі перед своєю совістю, що ми для НЕЇ зробили!

Президія Секретаріяту СКВУ

ТРЕТІЙ СВІТОВИЙ КОНҐРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

23—26 листопада, 1978

Готель „Американа", Нью Йорк, ЗСА

ГОЛОВНІ ТОЧКИ ПРОГРАМИ

Четвер, 23 листопада. 1978, по полудні: Екуменічний Молебень і Відкриття Конґресу враз з Відзначенням 60-річчя Української Державности. Вечером: Концерт в Карнеґі Гол.

П'ятниця, 24 листопада: Звіти Президії Секретаріяту і Контрольної Комісії СКВУ та дискусія. Вшанування обідом Українських Парляментаристів Канади й ЗСА. Доповіді: мґр Б. Потапенко — „Наша допомога визвольній боротьбі українського народу", мґр О. Коваль — „Проблема включення української молоді в українське громадське життя" і мґр І. Пеленська — „В обороні української дитини".

Субота, 25 листопада. Доповіді: М. Плав'юк — „Дія СКВУ в світлі потреб української спільноти у вільному світі", О. Плешкевич — „Економіка — підставовою силою української спільноти", і Панель — „Завдання української науки" — модератор проф. І. Голодинський і панелісти: представники українських наукових інституцій. Звідомлення Комісій Верифікаційної і Статутової та Вибір керівних орґанів СКВУ. Вечером: Конґресовий Бенкет і Забава-Зустріч Молоді.

Неділя, 26 листопада, рано: Звіти Рад і Комісій СКВУ, прийняття бюджету СКВУ на 1979 рік, схвалення резолюцій і звернень Конґресу, та Закриття 3-го Конґресу Вільних Українців. По полудні: Демонстрація біля амбасади СССР „В обороні прав України і поневолених Москвою народів — за деколонізацію СССР".

Комітет Українців Канади
Централя

Вінніпеґ, 18.10.1978

Т. Горохович

Олександер Кандиба–Олесь

(1878—1944)

(Продовження з ч. 10)

О. Олесь — великий лірик. Народився на Слобожанщині. Його дід був орендарем панського маєтку. Закінчив середню хліборобську школу під Харковом, а потім вчився у Ветеринарному інституті в Харкові й Петербурзі. Працював потім як ветеринар у Києві. З фаху свого не був вдоволений, бо мав інші зацікавлення.

Перша його збірка поезій „З журбою радість обнялась" появилася в 1907 році в Петербурзі. Громадянство привітало Олеся як поета громадянина і виразника народних прагнень. О. Олеся критик В. Державин назвав „співцем шляхетних почуттів і національно-визвольного патріотизму". І справді О. Олесь дав українській поезії твори витонченої музичної співучости. Через те численні його поезії були використані для створення з них пісень. У них гармонійна милозвучність і мрійливість добре надавалась до мелодеклямацій, які були дуже любленими на початку XX-го століття.

Стиль його творчости — наближення до романтичного світогляду з широким використовуванням символізму, дуже популярного з початком нашого сторіччя. Багато у творах Олеся і модернізму, тобто нового способу передавання своїх почуттів з непідробленою щирістю, свіжістю, невимушеністю, оригінально:

Час горіння ... Час світання,
О, який прекрасний час!
Криком щастя і змагання
Україна кличе нас!

Сонце на обрії, ранок встає —
Браття, вставайте,
Сонце стрівайте:
Ранок встає! ...

У своїх поезіях Олесь зокрема багато висловив захоплення відродженням української державности. Про це говорять такі поезії, як: ЯКА КРАСА: Відродження КРАЇНИ, ЖИВИ, УКРАЇНО, ЮНАЦЬКИЙ МАРШ та ін.

Крім поезій, яких він написав багато збірок, Олесь створив символічні драми та наскрізь символічні поезії, такі, як **„Айстри", „Лебідь", „О, Слово рідне!"** У поезії „Айстри" критики вбачають символічний сенс — мороз, від якого загинули квіти, що чекали соняшного ранку, щоб тішитись життям, — це царський режим, що здушив революцію 1905 р. Але читачеві вільно застосувати інше пояснення цього символічного образу — замерзлих квіток і ранішнього сонця, що засвітило над їхніми трупами. У цілому земному житті людини такі події відбуваються щодня — одні вмирають, інші починають нове й радісне життя. Чудовий вірш „Лебідь" пояснюємо також широким підтекстом — лебідь, провідник стада, ранений. Він не може далі летіти, прийшлося йому зупинитись з усіма лебедями на болоті. Але він заохочує їх летіти далі, може й він ще не зійде кров'ю і зможе долетіти з ними на чисті води. Проте, лебеді не слухають провідника, залишаються ночувати. А ранком, коли заблищало соняшне проміння, вони знялися й полетіли. За провідника ніхто й не згадав. Йому довелося загинути самотнім, забутим. Лебеді, як люди, у нещасті забувають про ближніх. Їм тяжко зрозуміти трагедію провідника, який добрий тоді, коли корисний людям.

Поезія **„О, слово рідне!"** мовить про мову українську. Поет уявляє її скутою немов орла того, що є царем птахів, але його скували й він безсилий. Мова українська повна краси, сили, але не може розвиватися за царських часів. І свої діти її також забули, розмовляють чужою мовою. А в мові стільки краси: нею можна і шум дерев передати, музику зір, і шовковий спів степів широких, рев Дніпра ... Поет прагне спочатку, щоб слово його стало мечем, але заперечує це і хоче, щоб мова була сонцем — теплою і ніжною. Щоб вгорі спинилася, осяяла край своєю красою і полилася „судними" дощами над цілою країною. У творчості Олесь використовував багато символів і поетичних зворотів з народної мови. Після окупації України Олесь виїхав до Праги. Там творив для дітей, писав сатиру, на історичні теми. Помер у Празі 1944 р.

ЧАРІВНИЦЯ СПІВУ

(До 105-ліття від дня народження Соломії Крушельницької)

(Закінчення з ч. 10)

Голос співачки, за визначенням критиків був абсолютно сопрано широкого діяпазону з привабливим і специфічним чарівним оксамитовим тембром. Він сильний, красивий і звучний, а головне — рівний у всіх регістрах. Характер її особистості і стиль виконання були такими, що завжди можна було сподіватися чогось нового оригінального. Здавалося, що й інтелект її безмежний, а вогонь пристрасті мимоволі покоряв слухачів.

Всебічно обдарована й освічена, сповнена високого артистичного чуття і благородства, С. Крушельницька з досконалою дикцією розмовляла і співала українською, польською, російською, німецькою, італійською, еспанською, французькою й англійською мовами.

Блискучий музикант з гостро розвинутим критичним почуттям, вона чудесно грала на фортепіяно і сама вивчала партитури та ролі не звертаючись за допомогою до фахівців. Вона була такою цікавою особистістю, такою чарівною, що багато людей закохувалися в неї. Та Соломія, як згадує її сестра, ніколи не втрачала голови. В інтимній розмові з Оленою Крушельницькою вона сказала, що першою і останньою любов'ю був її чоловік Чезаре Річчоні за фахом адвокат, італієць).

Король диригентської палички Артуро Тосканіні в своїому листі до Крушельницької писав таке: „Після Вашого від'їзду розвіялася атмосфера зачарування і весь той дух невимовної поетичності, який Ви створили своєю участю в „Лорелеї". Я марно прагну відтворити його. Бідний і нещасний Каталані (автор опери „Лорелея"). У Вашій особі він знайшов найкращу виразницю своєї світлої мрії і як прикро, що вона несподівано зникла... Чи Ви повернетесь знову?" Виникає думка про те, що коли б усі композитори мали для своїх опер артистів з таким талантом, як Соломія Крушельницька, то напевно велика кількість творів, навіть сумнівної вартости не знала б невдачі. А коли додати сюди ще й факт з історії постановки опери Джакома Пуччіні „Чіо-Чіо-Сон" (або „Мадам Баттерфляй"), яку Крушельницька повернула на сцену після повного провалу її в прославленій мілянській „Ля Скалі", стає ясним, що без великих виконавців навіть найкращі опери жити не можуть. Італієць Сбрана в статті „Українка врятовує „Чіо-Чіо-Сан" говорить: "... Своїм успіхом опера багато в чому зобов'язана українській співачці... Пуччині не міг стримати слів хвилювання і вдячності. Композитор з усією повнотою почуттів подарував свій портрет С. Крушельницькій і підписав: — „Найпрекраснішій і чарівній Баттерфляй..."

Перед тисячами глядачів творилося мистецьке чудо. Крушельницька так швидко здобула всесвітню славу, що важко знайти подібний приклад в історії. Цьому сприяли її талант, висока музикальність, чудовий голос, сценічний темперамент, жіночий чар, що промовляли в кожній ролі. У репертуарі Крушельницької майже 60 оперних партій, десятки романсів, чи не всі українські народні пісні. В операх Вагнера, Штрауса, Каталані вона була неперевершена. Де проходить Соломія, „там виростають троянди й співають солов'ї"; — писав італійський поет Джаузе Кардуччі. Чілійці дарували їй живих голубів, що вважається у них виявом найбільшої похвали, визнання і слави.

Українська красуня, примадона Соломія Крушельницька за визначенням її сучасників, володіла усіма найціннішими якостями, притаманними славнозвісному співакові Шаляпіну, з тією тільки різницею, що у неї ці якості проявлялися по жіночому, у розквіті її краси й грації. Видатний музикознавець Р. Картопассі сказав, що у перші десятиліття XX віку на оперних сценах світу панували четверо чоловіків: — Баттістіні, Карузо, Тітто Руффо, Шаляпін. І лише одна жінка спромоглася сягнути їх висот і стати врівень з ними. Нею була Соломія Крушельницька. Однак у порівнянні з своїми уславленими колегами вона виявилася набагато вищою, як особистість, хоч інколи загадковіша, часами більш складна і вимогливіша але вона об'єднувала в собі троїсту особу: акторки-співачки і музиканта.

Тісний контакт з передовими письменниками, поетами і композиторами як Леся Українка, М. Лисенко, І. Франко, М. Павлик, В. Стефаник, О. Кобилянська, М. Коцюбинський, Д. Лук'янович і інші з якими вона стало листувалась, любов до художнього слова, зацікавлення найкращими творами світової літератури, а насамперед української зумовили формування світо-

гляду С. Крушельницької. Вірна дочка українського народу С. Крушельницька завжди і всюди залишалася українкою. Де б вона не була в її концертових репертуарах завжди були українські пісні. С. Крушельницька розуміла, що піднімаючись до вершин світової культури, вона служить людям і в першу чергу своєму рідному народові. Справжнім відкриттям для людей різних націй, були українські народні пісні в інтерпретації Соломії. „Здавалося, — пише італійська письменниця С. Алермо, — що вона поринає в море звуків і випливає звідти, вся просякнута музикою. Таке враження у мене було особливо сильне тоді, коли вона співала українські пісні свого рідного краю".

Виступаючи на американському континенті (1928 р.), концерти С. Крушельницької носили назву „Пісні різних народів". Серед українських, італійських, німецьких, польських, російських мелодій вона виконувала пісні американських композиторів і так, що „Нью Йорк Таймс" писав: „Пісня „Блакитна вода" — Кадмена у виконанні Крушельницької несла більше емоційної принади, ніж більшість американських співаків вкладали в цю ліричну мелодію". Перед концертом С. Крушельницької у Філядельфії місцева німецька газета писала: „Як концертова співачка, пані Крушельницька сягає надзвичайних успіхів у відтворенні народних пісень різних народів і часів..."

Рідко співаки зберігають так довго свіжість і красу голосу, як Крушельницька. Про це свідчить рецензія в „Ґаццета ді Венеція" на концерт 60-річної артистки: „Славна співачка Соломія Крушельницька здобула вчора в театрі Гольдоні новий величезний успіх. Вибравши програму, яка сама собою підтверджує її гарний смак. Знаменита артистка проявила ніжну чутливість своєї поетичної та музикальної натури, а одночасно шляхетність та переконливість тих прийомів, якими досягають блаженства ефектів, тільки вибранці долі".

Життя Соломії К. — це коштовне мереживо товариських взаємин з багатьма найвидатнішими людьми її часу. Великій співачці присвячували свої твори композитори: М. Лисенко — „Я вірю в красу", „Хіба тільки рожам цвісти?", „Не забудь юних днів", який дуже жалував, що Столиця України не змогла вітати свою славну землячку, бо того не бажали правителі Києва, які з підозрою ставилися до всього, що походило з Галичини. К. Замойський „Козачка", Р. Вісніцький „Галька", італійський композитор П. Тості „Я знову побачу тебе". Співачкою постійно цікавилися письменники та художники. Нею були захоплені: флорентійський живописець М. Манфредіні, відома італійська письменниця М. Серао, славетна англійська письменниця Е. Войнич, до її образу звертався польський художник Л. Немчинський, надхненні рядки присвятила їй аргентинська поетеса Вікторія Окампо в сонеті „Ель діаріо". Крім того повідомлення, рецензії, статті, спогади, монографії — в них була вся повнота визнання Соломії Крушельницької.

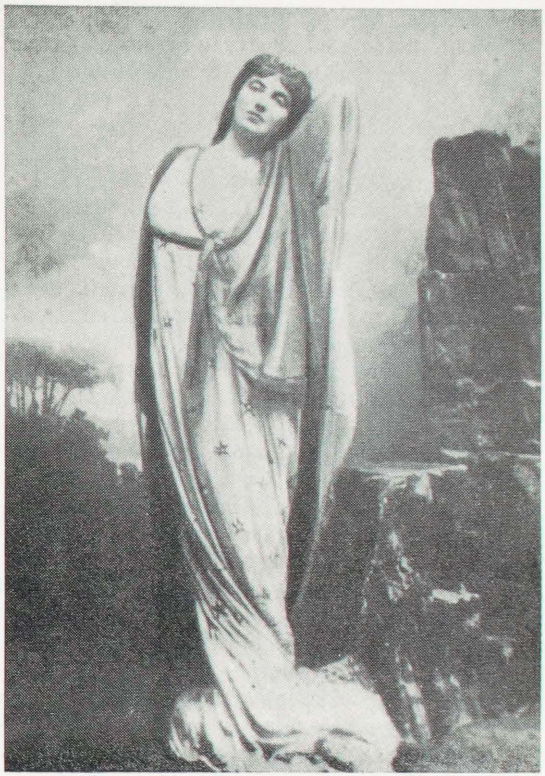

Соломія Крушельницька в ролі Лорелей (опера Каталані „Лорелея").

В 1915 році, будучи в зеніті слави Соломія Крушельницька залишає оперну сцену і цілий ряд років готує себе до концертної діяльності. Її камерний репертуар включав твори Чайковського, Римського-Корсакова, Рахманінова, Гречанінова, Штрауса, Брамса, Піццеті, Респічі, Равеля, Шуберта, Шумана та багато інших. Цілі програми були присвячені пісням народів світу і як закон у кожному концерті Крушельницька завжди і всюди співала українські народні пісні: в обровці Лисенка, Людкевича, Нижанківського, Січинського, Матюка, Вахнянина. Сольові кон-

церти Соломії Крушельницької проходили з таким же успіхом, як і виступи на оперній сцені. Співачка була вірною своїому рідному народові. Часто і з радістю приїздила до Галичини де давала концерти в містах і селах. Брала участь в різних громадських святах, ювілеях письменників, поетів, композиторів.

У серпні 1939 року С. Крушельницька повернулася на батьківщину до рідного Львова. Тяжка хвороба (перелом стегна) надовго прикувала її до ліжка. Та коли 1944 року відновила свою роботу Львівська державна консерваторія ім. М. Лисенка, С. Крушельницькій було доручено вести клясу сольового співу. Вона виховує мистецькі кадри, віддає свій багатий досвід, свої знання молодому поколінню. За видатні заслуги у справі підготовки молодих вокалістів Соломії Крушельницькій було присвоєно високе і почесне звання Заслуженого діяча мистецтва УРСР, надано звання професора. Її ім'ям названо Тернопільське музичне училище, Львівську спеціяльну музичну школу-десятирічку, вулиці в містах Тернополі та Львові. А у Білій створено кімнату-музей.

16 листопада 1952 року перестало битися серце дочки українського народу, великої співачки і педагога. Це була велика втрата для українського народу для мистецтва. "... Смерть Крушельницької болісно вразила мене ... — писав Артуро Тосканіні. — Скільки чудових спогадів про мистецтво й дружбу промайнуло в моїй уяві!... Неперевершена співачка, чарівна жінка!... Яка вона була мила й прекрасна!..."

Хоч і перестало битися серце великої співачки, вона лишилася незабутня, бо мала в серці те, що не вмирає — НЕЗГАСНИЙ ВОГОНЬ СВОЇХ ПІСЕНЬ... Велич Соломії Крушельницької в тому, що вона показала невичерпаність творчих можливостей таланту, окриленого благородними ідеями добра і служіння народу. В ЦЬОМУ Її БЕЗСМЕРТЯ.

Наталія Кібець

Назначено двох жінок до сенату

Як подає бюлетень „Інформатор Статусу Жінки", що в березні ц.р. прем. Трудо назначив до сенату двох канадських жінок — Флоренс Б. Бирд і Маргарету Дж. Ендерсон.

Сенатор Флоренс Б. Бирд, широко відома в Канаді як радіокоментатор і журналіст, яка писала під прізвищем Анна Френцес (псевдонім). Бюлетин підкреслює, що вона увійшла до сенату з багатим досвідом, а зокрема у поглядах та пророблений праці за права жінок.

Вона була членом королівської комісії за Статус Жінки, подаючи 1970 року до Парляменту звідомлення та рекомендації про Статус жінки в Канаді. Сенатор Флоренс Б. Бирд не менше відома зі своєї діяльности і на міжнароднім форумі за права жінок. Вона провела студії за права жінок в таких країнах як Пакістан та Ливан. Свого часу вона виконувала обов'язок дорадника урядові на Джемейці і Барбадосі. На СВС виступала як радіопередачка „Документальні Вісти" европейських країн.

Короткі біографічні дані подає цей самий „Інформатор про Статус Жінки" про сенатора Маргарету Джейн Ендерсон.

Сенатор Маргарета Джейн Ендерсон виростала в Ню Бронсвику. Тут вона здобула свою освіту. У своїй професії вона відзначилася великими здібностями у підприємчивості. У великій фірмі будівельного матеріялу В. С. Ендерсон і Ко. в Ню Кестл в Ню Бронсвику вона займала позиції секретаря-касира і директора.

Сенатор Маргарета Джейн Ендерсон активно зацікавлена в Товаристві Історії Марамічі (місто в Н. Б.), в Мираміч Спадщини і Майна та Комітеті Зберігання Історичних місць згаданих місцевостей.

СПРОСТОВАННЯ

В „ПРОПАМ'ЯТНІЙ КНИЗІ ІВАНА ВЛАСОВСЬКОГО", на стор. 30-ій, редактор статті згадує про мене, як адоптовану доньку покійних Івана та Катерини Власовських.

В ім'я правди я хочу спростувати це твердження, бо адоптованою донькою покійних Власовських я не була.

Віра Магденко

З НАГОДИ НАШОГО ЮВІЛЕЮ

З нагоди нашого ювілею — 35-ліття подружнього життя, засилаємо $25.00 на прес. фонд журнала „Промінь".

Редакції та проводові Союзу Українок Канади бажаємо найкращих успіхів у продовженні Вашої цінної праці.

Ольга і Михайло Брищук,
Бовзмен, Ман.

НОВА ПРОФЕСІЙНА СИЛА

Українська спільнота в Канаді постійно збільшується новими здібними професіоналістами в різних наукових ділянках. Цього року в Саскачеванському університеті, під час 67 Конвокації у Саскатуні, дня 18 травня 1978 року, між студентами, які отримали наукові ступені, знаходимо прізвище студентки, свідомої і активної українки в суспільно-українському житті, Лесі Рути Бойчук, яка осягнула ступінь доктора медицини.

Леся є старшою дочкою о. прот. Василя й добр. Ольги Бойчук з Канори, Саск. Вона народилася 21 жовтня 1951 року в Форт Френсес, Онт., де й почала публичну школу, а з переїздом з батьками до Йокртону, Саск., вона закінчила з великим успіхом публичну й середню школи в Йорктоні. В 1969 році, з-поміж понад триста ґрадуантів, була вибрана як „веледікторіан" виголосити студентську прощальну промову, яку вона виконала на високому рівні. На закінчення 12 кляси Леся отримала від Провінційного Саскачеванського Уряду стипендію в сумі $500.00 і від місцевого „Кінсмен Клюбу" $100.00, а від мейора міста Йорктону Елена Бейлі отримала писемні ґратуляції за всі свої гарні осягнення з закінченням середньої школи.

В 1969 році панна Леся Бойчук вписується на Саскачеванський університет у Саскатуні, а в 1973 році отримує свій науковий ступінь „Бечелер оф Саєнс віт Онор" в бактеріології-мікробіології. Цього самого року вона вписується на медичний факультет, який закінчує з успіхом, як уже було вищезгадано.

Слід би згадати, що Леся вже від наймолодших літ виявляла своє зацікавлення в культурно-освітній ділянці, а головно в своїому середовищі. Вчащала до Недільної і Української шкіл, де опісля в тих школах і навчала. Навчала дітей на літніх оселях в Роблині й коло Кристел озера, коло Канори, Саск., а також була активною студенткою на літніх курсах у Колегії Св. Андрея в Вінніпезі. В Йорктоні була активною сумківкою, співала в церковнім хорі та брала участь в концертових виступах жіночого товариства Союзу Українок.

В часі своїх студентських років перебувала чотири роки в Інституті Петра Могили в Саскатуні, де також проявляла свою активність у різних культурно-освітних ділянках. В 1969 році була вибрана королевою студентів, була активною сумківкою, могилянкою та членкою студентського кружка „Каменярі", якого в управі

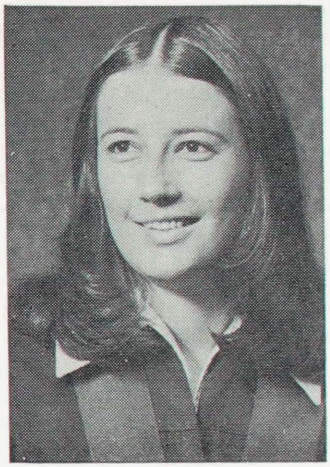

Леся Рута Бойчук

була заступницею голови. В 1970 році літом узяла на себе обов'язок упорядкування бібліотеки Інституту, де в цьому напрямку поклала багато праці. Брала активну участь і в українській драмі, співі, танцях і дебатах у часі зустрічей студентів наших Іститутів і Колеґії Св. Андрея, де Інститут кількаразово з участю панни Бойчук ставав переможцем. Була координаторкою успішних студентських концертових турне, де сама виступала в головних ролях, як Маруся в драмі „Ой, не ходи, Грицю, та й на вечерниці" й в інших.

За свою активність в Інституті отримала стипендію Провіційої екзекутиви Союзу Українок Канади українськими книжками вартости $60.00, стипендію Софії Ґрищук $200.00 і $100.00 від Саскачеванського університету за курси української мови, де також почерез два літа працювала в Славістичному Відділі. Одні вакаційні місяці Леся присвятила праці в університетському шпиталі для недорозвинених дітей, які потребують особливої опіки. В 1975 році Леся відвідала з групою студентів Україну, де побирала в університеті ім. Тараса Шевченка курси українознавства.

Д-р Леся Р. Бойчук тепер доповнює в „Сіті Шпиталі" в Саскатуні своє практичне медичне вишколення в галузі родинної медицини. З часом вона задумує спеціялізуватися в галузі лікування дитячих недуг — „підіятрії".

З нагоди осягнення Лесею бажаної нею професії, висловлюємо їй побажання якнайкращих

КІМНАТНІ РОСЛИНИ

Квітучі та декоративні рослини — це чудова прикраса в кімнаті. Щоб правильно доглядати квіти, треба любити їх і знати ті умови, яких потребують вони для свого життя.

Рослина — це живий організм, в якому щороку відбувається чергування періоду росту з періодом спокою. Виходячи з цього, і треба доглядати рослини. Наприклад, влітку, в період росту, рослинам дають більше води і для посилення росту підживлюють добривами. Взимку їх поливають рідше і не підживлюють.

Найкращі умови для рослин будуть в кімнатах з вікнами, що виходять на південний схід, бо вони освітлюються сонцем майже весь день. Вікна, що виходять на південь, влітку слід притінювати, щоб рослини не перегрівалися і не сохли. На вікнах, що виходять на північ, можна вирощувати невибагливі до світла рослини. Більш вибагливі до світла зіллясті, напівзіллясті та всі квітучі рослини. Фікуси, філодендрони, лаври та загалом рослини з щільними шкірястими листками можуть рости в кімнатах і з малим освітленням.

Необов'язково всі рослини ставити на вікна. Такі рослини, як пальми, філодендрони, можуть стояти подалі від вікна, а аспідістра — навіть у темному кутку кімнати.

Більшість рослин значно краще розвивається, якщо є можливість виставити їх влітку на балкон. Але виносити рослини можна лише тоді, коли мине будь-яка загроза приморозків, і обов'язково в похмуру погоду. Пізніше, коли рослина звикає до сонця, вона вже не боїться навіть спеки.

Велике значення для рослини має температура кімнати. Багато рослин погано витримують високу температуру взимку. Наприклад, прищеплені лимони та апельсини при температурі вище 19—12° здебільшого скидають листя і тому влітку не цвітуть. Не можна ставити рослини біля радіаторів опалення або груб. Не завжди добре ставити їх на підвіконня, бо холодне повітря від скла та гаряче від батерей парового опалення, розміщених під вікном, створюють погані температурні умови для рослини. Краще ставити рослини трохи далі від вікна на маленьких тумбочках або столиках.

Повітря в кімнаті повинно бути свіжим, чистим та не дуже сухим. Тому кімнату треба частіше провітрювати; при цьому рослини повинні стояти так, щоб холодне повітря з кватирки не попадало на них.

Щоб повітря не було надто сухим, що, до речі, не дуже корисно і для людського організму, рослини треба щоденно або 2—3 рази на тиждень оббризкувати водою кімнатної температури.

Таке оббризкування рослин теплою водою зволожує повітря, змиває пил з листя, запобігає появі рослинних шкідників.

Не можна оббризкувати і поливати рослини водою, яку щойно налили з водопроводу або принесли з криниці. Вона повинна постояти кілька годин в якійсь відкритій посудині в кімнаті, для того щоб температура її зрівнялась з кімнатною температурою та з неї вийшов хлор. При поливані рослини вода повинна пройти крізь всю товщу землі.

Велике значення для рослин має земля, в якій вона росте, бо саме з землі рослина одержує потрібні мінеральні речовини.

Різні рослини потребують і різної землі. Тому треба дуже уважно ставитися до вибору землі, в яку пересаджують рослину.

В умовах міста це питання практично розв'язується дуже просто, бо потрібну землю можна придбати в найближчому квітниковому господарстві. Треба тільки сказати садівнику, для якої саме рослини потрібна земля. У тих випадках, коли треба самому складати земляну суміш, необхідно мати дернову, листяну, перегнійну та торфову землю.

Пересаджують кімнатні рослини переважно весною, ще перед початком росту, — в березні-квітні. Не слід пересаджувати рослин у надто великі горщики. Об'єм нового горщика буде достатнім, якщо в нього вільно входить попередній.

При пересаджуванні, щоб не пошкодити коріння, треба ножем обережно відокремити землю від горщика, зберігши цілою грудку, в якій росте рослина, та забезпечивши потрібний дренаж, щоб зайва вода витікала з горщика. Для цього на дно кладуть кілька черепків і насипають шар зернистого піску. Поверх піску кладуть землю і садять рослину. Треба стежити, щоб коріння не загиналося вгору. Не можна садити рослину глибше, ніж вона росла, тобто коренева шийка не повинна бути заглибленою в зем-

---

успіхів на новому шляху її життя. Вітаємо її щиро в рядах професіоналістів української громади. Щасти Боже Тобі, Лесю, на будуче!

Приятель

лю. Після пересадки ряд рослин обрізують. Обрізування дає можливість регулювати ріст рослини, надавати їй бажаної форми. Обрізують рослини гострим ножем над брунькою, що знаходиться на зовнішньому боці гілки. Коли пересаджена рослина почне рости, що видно по розпукуванню бруньок та появі молодих листочків, поливання посилюють. Щоб рослина розвивалася краще, її підживалюють розчином мінеральних добрив.

Наприкінці літа підживлення припиняють, бо рослина перебуває вже в стані спокою. Не можна також підживлювати рослини, що недавпересаджені і не вкорінилися, а також хворі.

Кімнатні рослини можна розмножувати живцями, відводками, прищепленнями, діленням кущів. Молоді рослини при такому вегетативному розмноженні зберігають всі сортові особливості материнської рослини.

Найпоширенішим є спосіб розмноження живцями. Стебловий живець складається з частини стебла з листям. Беруть його з здорової рослини, найкраще з кінця пагону, зрізаючи гострим ножем під листком. Зіллясті рослини розмножують живцем весною, вічнозелені — влітку.

Черенки слід вкорінювати в горщиках з крупнозернистим вологим піском (до утворення коріння живцям земля не потрібна). До того ж вкорінення відбувається краще, якщо живець накрити куском віконного скла, склянкою або банкою. Коли з'являться корінці, живці пересаджують у нормальну землю.

При поганому догляді на рослинах можуть з'явитися шкідники. Найчастіше це щитова тля, що має вигляд невеликих опуклих жовтих плям; вона уражає олеандри, пальми, лаври, кактуси.

Рослини, пошкоджеі щитовою тлею, треба за допомогою твердої щіточки добре вимити теплуватою мильною водою або тютюновим відваром. Вимити треба не тільки листки, а й стебла, простеживши, щоб мильна вода не потрапила на землю. Після цього рослину миють чистою водою. Через 3—6 днів обмивання треба повторити.

Дивацтва і слабкості великих людей

Великий поет Англії Джордж-Ноел-Гордон Байрон, сідаючи за роботу, завжди перевіряв, чи немає поблизу... сільниці. Сам вигляд її доводив поета до шаленства.

— — —

Геніяльний німецький композитор Людвіґ Бетховен вірив, що гоління позбавляє його творчої удачі, і тому довго ходив неголений.

— — —

Йоганес Брамс дуже часто, навіть коли в цьому не було потреби, чистив своє взуття.

Він твердив, що саме в ці хвилини народжуються кращі його мелодії.

— — —

Видатний німецький поет і мислитель Вольфґанґ Ґете завжди працював у наглухо зачиненій кімнаті без доступу будь-яких звуків і свіжого повітря.

— — —

Відомий майстер коротких новель із несподіваною розв'язкою О'Генрі перш ніж сіти за робочий стіл замикав двері на ключ. Адже знаменитий письменник почав свою літературну діяльність у в'язниці м. Колумбус (штат Огайо).

Автор широко відомих авантюрно-історичних романів Олександр Дюма (батько) писав тільки на особливих квадратних аркушах. Коли такого паперу не було під рукою, письменник негайно залишав роботу.

— — —

Венгерський піяніст-віртуоз, великий композитор, педагог і громадський діяч Ференц Ліст після кожного закінченого музичного твору почував себе фізично хворим.

— — —

Талановитий композитор, піяніст і дириґент XIX ст. Джакомо Майєрбер сідав на поїзд і їхав світ за очі, тому що у вагоні йому легше було творити музику.

— — —

Джон-Стюарт Мілл під час роботи над рукописом ішов до сусідньої кімнати грати на цимбалах.

Видатний полководець, французький імператор Наполеон Бонапарт безсовісно шахраював, коли грав у карти.

— — —

Великий англійський письменник Чарльз Діккенс в години творчості після того, як писав кожні п'ятдесят рядків, випивав... склянку гарячої води.

МУЗЕЙНІ ВІСТІ

МУЗЕЙ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПІД УВАГУ ЖЕРТВОДАВЦЯМ

Поверх тридцять українських музеїв існує в Канаді і всі вони роблять різні заклики за фінансовою допомогою, як також й різними речами минувшини для музейних експонатів. Відтепер наш музей Союзу Українок Канади буде постійно подавати імена всіх жертводавців, які зложили свої гроші на наш музей.

Наші музейні працівники тепер роблять перевірку всіх пожертв і виказується, що деякі особи роблять завваження, що вони дали гроші — пожертви на наш музей а їхні імена не були проголошені.

З огляду на те, що існує більше число українських музеїв і всі вони роблять заклики за фінансовою піддержкою, то тут годі провірити до якого музею були вислані дані пожертви на музейну ціль. Ми також не хочемо наказувати нашому членству, куди вони повинні висилати свої особисті старинні речі для музейних експонатів, чи будь-яку фінансову поміч. Проте були випадки неясности. Деякі особи заходили до нашого музею і бажали бачити речі, які вони подарували для нашого музею Союзу Українок Канади.

В багатьох випадках ми цих речей не одержали. Чому? Бо ці речі були помилково вислані до інших музеїв. Коли ці особи зайшли відвідати інші українські музеї, які не входять в склад Музеїв Союзу Українок Канади, вони побачили там свої речі на полицях.

Ми звертаємося до нашого членства, середовища Союзу Українців Самостійників а особливо до членок Союзу Українок Канади, що у нас є свій власний музей, який тепер має назву „УКРАЇНСЬКИЙ КАНАДСЬКИЙ МУЗЕЙ" (UKRAINIAN MUSEUM OF CANADA) і всі члени складових організацій СУС повинні піддержати морально та матеріяльно цей наш власний музей. Нам потрібно зібрати ще багато речей, які знаходяться серед нашого українського громадянства. Ці всі старинні речі вам напевно вже непотрібні, але вони можуть бути дорогоцінностями для нашого музею. Ми збираємо

Дівчата при праці над проєктом у Музею. Зліва направо: Леся Федейко, Леся Ортинська, Соня Кухта, Ріна Бойчук, Елейн Балич. Нема на знимці: Дорін Юзик.

всяке дерев'яне знарядя, глиняний та дерев'яний посуд, лавки, стільці, столи, миски, тарілки, тканини, давні народні строї різних областей України, старинні фотографії, старинну вогнепальну зброю, паспорти, документи, мапи, книжки, і всі різні речі, які можуть бути цінностями музейних експонатів, нашого давнього минулого.

Заки будете щось висилати, перевірте ще раз куди ви це висилаєте!

Ми подаємо понище адресу нашого Головного Музею Союзу Українок Канади в місті Саскатуні, як також і його філії в інших провінціях.

Знайте, що ми тоді будемо сильними коли лише будемо мати повну піддержку у своїй праці. Піддержуймо ж морально та фінансово цей наш власний Український Музей Союзу Українок. Це наша гордість і наша майбутність.

Адреси головного музею та філій в різних провінціях:

Haedquarters

UKRAINIAN MUSEUM OF CANADA, Headquarters,
c/o Mrs. Mary Tkachuk, President or
Miss Linda Lazarowich, Director,
1240 Temperance Stret,
Saskatoon, Saskatchewan S7N 0P1

Branches

Ukrainian Museum of Canada,
Eastern Canada Branch,
c/o Mrs. I. Ivannochko, President,
620 Spadina Avenue,
Toronto, Ontario M5S 2H4

Ukrainian Museum of Canada,
Manitoba Branch,
c/o Mrs. N. Pawlik, President,
115 Leila Avenue,
Winnipeg, Manitoba R2V 1L1

Ukrainian Museum of Canada,
Alberta Branch,
c/o Mrs. N. Seniw, President,
14524 — 82nd Avenue,
Edmonton, Alberta T5R 3R7

Ukrainian Museum of Canada,
British Columbia Branch,
c/o Mrs. L. Mytruk, President,
104 — 1540 West 15th Avenue,
Vancouver, British Columbia V6J 2K6

Нижче подаємо список українських православних громад та організацій, які відчули це зрозуміння і щирість і вже дали свій вклад на Український Музей Союзу Українок:

Громада св. Петра і Павла — Ендрю, Алта.	$ 50.00
Громада св. Марії — Порт Алберне, Б. К.	500.00
Громада св. Покрови — Сурей, Б. К.	250.00
Громада Пресв. Тройці — Редвотер, Алта.	150.00
Громада Пресв. Тройці — Ту Гиллс, Алта.	500.00
Укр. Народний Дім при Укр. Прав. Церкві Ванкувер, Б. К.	200.00
Громада св. Юрія — Давфин, Ман.	50.00
Українське Прав. Товариство — Редвотер, Алта.	250.00
Народний Дім — Вернон, Б. К.	100.00
Т.У.С. — Гамільтон, Онт.	300.00
Т.У.С. — Саскатун, Саск. ($525.00 і $500.00)	1,025.00
С.У.М.К. — Вакав, Саск	447.65
Відділ Т.У.С. — Вакав — Кадворт, Саск	100.00

ВІДДІЛИ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Лесі Українки — Стінен, Саск.	10.00
Ольги Кобилянської — Сандавн, Ман.	25.00
Провінц. управа Манітоби в пам. Анастасії Сарчук	25.00
Лесі Українки — Фом Лейк, Саск.	25.00
Лесі Українки — Четем, Онт.	25.00
Св. Анни — Скарборо, Онт.	25.00
Лесі Українки — Форт Френцес, Онт.	25.00
Лесі Українки — Ванкувер	40.00
Доньки Україн — Роблин, Ман.	54.00
Кн. Ольги — Етелберт, Ман.	50.00
Доньки України — Томсон, Ман.	50.00
Доньки України — Флин Флон, Ман.	50.00
Доньки України — Сван Ривер, Ман.	50.00
Св. Ольги — Сандавн, Ман.	50.00
Ольги Басараб — Вакав, Саск.	100.00
Доньки України — Винярд, Саск.	100.00
Лесі Українки — Стурджес, Саск	100.00
Лесі Українки — Бюкенен, Саск.	100.00
Ольги Кобилянської — Шіго, Саск.	100.00
Олени Пчілки — Йорктон, Саск.	100.00
Доньки України — Роблин, Ман.	100.00
Лесі Українки — Мензі, Ман.	100.00
Лесі Українки — Овкбурн, Ман.	100.00
Лесі Українки — Оттава, Онт.	100.00
Барвінок — Ошава, Онт.	100.00
Лесі Українки — Ватерфорд, Онт.	100.00
Кн. Ольги — Лондон, Онт.	100.00
Ольги Басараб — Тандер Бей	100.00
Олени Пчілки — Тандер Бей	100.00
Олени Пчілки — Мирнам, Алта.	100.00
Доньки України — Монтреал	100.00
Лесі Українки — Ст. Кетеринс, Онт.	130.00
Св .Анни — Форт Френцес, Онт.	300.00
Кн. Ольги — Принц Альберт, Саск.	300.00
Св. Ольги — Вегревил, Алта.	200.00
О. Басарабової — Торзбі, Алта.	200.00
Доньки України — Тандер Бей, Онт.	200.00
Софії Русової — Кемсек, Саск.	250.00
Парохії св. Івана — Гаєс, Саск.	250.00
Кн. Ольги — Торонто	250.00
Ольги Кобилянської — Роза, Ман.	50000
Лесі Українки — Гамільтон	500.00
Лесі Українки — Віндзор, Онт.	500.00
Лесі Українки — Бурнабі, Онт.	500.00
При Катедрі св. Івана — Едмонтон	836.00

Доньки України — Монтреал	900.00
Ольги Кобилянської — Саскатун прибуток із сморгасборд.	1,000.00
Лесі Українки при Катедрі Пресв. Тройці — Вінніпеґ	1,000.00
Кн. Ольги і Сестрицтво при УГПСоборі св. Покрови — Вінніпеґ	1,000.00
Відділ при У.Г.П. у Вернон, Б. К.	1,000.00
Фундація С.У.С. — Торонто, Онт.	5,000.00
У.Г.П. Церква св Івана Хрестителя — Томсон, Ман.	20.00
Відділ Взаїмної Помочі ч. 37 — Брентфорд, Онт.	50.00
Українська громада — Вернон, Б. К.	100.00
Український православний суспільний центр — Ванкувер	200.00
Філія Українського Музею Союзу Українок в Торонто	100.00

З нагоди 45-ліття подружжя П-ва Соні і Романа Стратійчуків, Саскатун, Саск., дочки пані Соня Ціпивник і пані Рома Франко зарядили прийняття в домі д-р і пані Д. Ціпивник, і при цьому слідуючі зложили пожертви на Український Музей С.У.К.:

Пані Соня Ціпивник (дочка)	$50.00
Пані Рома Франко (дочка)	50.00
Д-р М. М. Небелюк	50.00
П-во Михайло Бойчуки	25.00
Федір Андрущак	20.00
Пво Ф. Скоробогачі	20.00

По $10.00 — Пво В. Буряники, п-во І. Дорош, п-во О. Хомини, п-во Н. Дорош, п-во М. Тріщук, Марія Ткачук, п-во І. Пернаровський, п-во Т. Лабач, д-р і пані Б. Чайка, Розина Драґан, проф. і пані Д. Максимюк.

По $5.00 — п-во Н. Гавриш, Анна Федейко, Анастасія Кіщук, прот. і добр. Г. Удод, д-р і пані В. Роздільські, Анна Ціпивник, п-во Н. Кусі, п-во Петро Папіш, п-во Михайло Добні, д-р П. Кирило, п-во І. Ливицькі.

Дальші пожертви просимо слати на адресу:

U.W.A.C. MUSEUM FOUNDATION FUND

1240 Temperance St.
Saskatoon, Sask., Canada S7N 0R1

ЧАЙНЕ ПРИЙНЯТТЯ ТА ПОСВЯЧЕННЯ МУЗЕЙНОЇ КІМНАТИ
ВІНДЗОР, ОНТ.

Дня 11 липня 1978 року, год. 2-га по обіді в авдиторії соборної громади У.Г.Православної Церкви у Віндзорі відбулося чайне прийняття з нагоди посвячення „Музейної кімнати", яку подарувала соборна громад на користування для Музею при Відділі С.У. ім. Л. Українки в Віндзорі.

Відділ Союзу Українок ім. Л. Українки в Віндзорі приготовлявся до цього так великого свята декілька років, бо надовго залишеться в пам'яті тим, що мали нагоду бачити скарби українського народу, які вложені до Музею.

За застеленими вишиваними обрусами столами, та китицями живих квітів, які прибрали членки відділу ім. Л. Українки — засіли гості, та членки, щоб вислухати звіти Музейного комітету.

За головним столом засіли члени Музейного комітету та гості представники. Пані Іванка Іваночко — голова Музею Східньої Філії в Торонті, пані Люба Кук — голова Музейної Фундації в Саскатуні, та пані Іванна Вахна.

Імпрезу відкрила голова відділу пані Маруся Старух, яка привітала всіх гостей та членкинь відділу С.У. ім. Л. Українки в Віндзорі. Пані Стефанія Забронюк керівник програми, покликала до слова рекордову секретарку пані Анну Буксу, яка представила головну бесідницю, пані Іванку Іваночко голову Східньої Філії Музею в Торонті. Пані І. Іваночко в короткому слові представила, ціль і вартість Музею, бо як сказала, що Музей це наша історія, це буття нашого народу, це доказ нашої славної минувшини. Бо в Музею знаходиться вся наша традиція, і ми повинні бути гордими тим, що наші батьки піонери привезли з собою і нам залишили цю велику спадщину, яку ми сьогодні вкладаємо в нашії музеї. Відтак пані І. Іваночко звернулся до всіх присутніх, щоб ставати у члени Музею міста Торонта, щоб своїм членством збагатити вартість Музею.

Пані Галина Панчушак уступивша голова, подякувала пані Іванні Іваночко за таку цінну доповідь. Відтак пані Стефанія Заборонюк покликала до слова голову Музейного комітету у Віндзорі пані Іванну Римар. Пані Іванна Римар відчитала про заснування і діяльність Музею при Відділі Союзу Українок ім. Л. Українки у Віндзорі. Відтак пані Мирослава Телеґа уступивша голова Східної Екзекутиви, відчитала історію Музею в англійській мові. По тім відбулося посвячення набутої кімнати; та перетинання історичної стяжки, де о. прот. В. Метулинський,, настоятель Собору УГПЦ в Віндзорі, відправив Молебень і посвятив нову кімнату де приміщується Музей.

Перетинання стяжки довершили дост. суддя Григорій Момотюк голова Собору Св. Володимира у Віндзорі, пані Іванна Римар голова Музею, та пані Маруся Старух голова Ж.Т.С.У. ім. Л. Українки у Віндзорі, а всі присутні під спів „Спаси Господи людей Твоїх" увійшли до кімнати, де мали нагоду бачити українську народню ношу, кераміку, вишивки та різні історичні пам'ятки з усіх частин України, як також в мистецькім стилі перебудовану кімнату, яку збудував п. Богдан Друль, за що Музейний комітет складає щиру подяку.

Після святочної церемонії всі повернулись до авдиторії на чайне прийняття, яке приготовили пані соціяльного комітету.

Після смачної перекуски пані Стефанія Заборонюк попросила до привітів. Голова собору дост. суддя Г. Момотюк привітав від Соборної громади УГПЦ в Віндзорі всіх присутніх і зложив щиру подяку всім членкам за співпрацю з громадою УГПЦ, і заявив, що це все, що ви зробили має велике значення — бо ми будемо мати що передати нашим дітям, щоб знали хто вони є, та хто були їхні батьки.

Пані Веронія Костинюк заступниця голови Ж.Т.С.У. ім. Л. Українки в Віндзорі привітала і в кількох словах представила життя і працю пані Люби Кут, голови Музейної Фундації в Саскатуні, Саск.

Пані Люба Кут подякувала за привітання та з'ясувала вартість Музею як також повідомила, що в Саскатуні будується новий великий будинок, де буде приміщуватися Український Музей, який буде репрезентувати українську культуру, ношу та традиції нашого народу перед співгромадянами Канади. Пані Л. Кут звернулася із закликом, щоб давати пожертви на Музей в Саскатуні. На заклик п-і Л. Кут, голова Відділу ім. Л. Українки в Віндзорі пані М. Старух зложила від Відділу 500 (п'ятьсот) долярів на будову нового дому для Музею в Саскатуні.

Отець прот. В. Метулинський настоятель Собору в Віндзорі зложив велике признання всім членам, та зарядам за велику працю для музею, як також за великий вклад для нашої Церкви у Віндзорі.

Кінцевим словом пані добр. Надія Метулинська подякувала всім присутнім за так чисельну участь у нашій імпрезі, де підкреслила, що без вашої участи та підтримки ми не могли б багато зробити для добра нашого Музею.

Щоб закінчити імпрезу жіночий хор при відділі Ж.Т.С.У. ім. Л. Українки в Віндзорі відспівав ряд пісень, а присутні обдарували за їх гарний спів рясними оплесками.

Стефанія Коростіль,
кореспонд. секретарка

Зліва направо — Іванна Римар, суддя Григорій Момотюк (перетинає стяжку), прот. В. Метулинський і Маруся Старух, голова відділу ім. Л. Українки.

Роз'ясніть себе усмішкою

Смійтеся й цілий світ буде сміятися разом з Вами. Промінюйте радість зі себе, а напевно кожний схоче мати Вас за свойого друга.

Поети та співці від довгих століть намагалися видумати або вишукати в словниках відповідні підхлібні слова признання для дівчат, що мають щиру, гарну усмішку. Такий рід усмішки, що без труду приневолює Ваших друзів бачити Вас радо (і очевидно приспішує серце мужчин до скорішого биття), що має у собі тепло першої весняної днини. Це усмішка повна радости й приязні, яка без слів може сказати, що у Вас день гарний, що Ви почуваєте себе добре й що Вам друг, якого Ви стрічаєте, це золота людина.

Це правда, що є дні, коли Вам не до сміху, коли все укладається не так, як треба й Ви думаєте собі: „що діється відколи я рано встала з ліжка". Думаю, що кожна з нас мала такий поганий день у свойому житті. Якщо не можемо з місця змінити наших емоцій через зміну наших думок у іншому напрямі, ми бодай можемо змінити наше поступування. А як тільки так зробимо, автоматично зміняться і наші почування. Вони стануть веселими й погідна усмішка окрасить наше лице. Коли наша радість розвіялася, найкращим способом відзискати її, то присісти, подумати про якесь зайняття, поговорити з кимсь і тоді почуття радости знова зачне повертати до вас.

Чи це дійсно помагає? Попробуйте самі. Роз'ясніть Ваше обличчя чарівною усмішкою, розпростуйте Ваші рамена, втягніть у свої легені повно свіжого воздуху й зачніть підспівувати любу пісеньку, а як не хочете співати, гомоніть її легенько. Переконаєтеся скоро, що вже не почуваєте себе блідо й гірко, що Ви тепер у ролі промінно-щасливої людиин. Добре вихована жінка ніколи не дозволить собі показатися публично в злому настрої із захмареним лицем. Як будете старатися виявити себе в якнайліпшому світлі, тим самим Ви можете показати світові найкращу сторону Вашої вдачі. Ви можете вправлятися, щоб в усмішці дати вираз Вашим манєрам і рухам, Вашим зичливим відношенням до інших, а це все є ознакою чарівної особовости.

Вираз Вашого усміхненого обличчя, який Ви виявляєте людям, буде світити як сяйво на головах святих. Люди будуть оцінювати Вас

по Вашій усмішці — або по Вашій хмарці на личку. Зложіть уста й смійтеся часто. Морщини, ни, які творяться на Вашому личку в часі усмішки, будуть чарівні й часто виглядають як дірочки (долинки) в личку.

Усмішка не коштує Вас зовсім нічого, а навпаки, може творити чуда. Чи Ви пробували колинебудь поздоровити рано особу зі захмареним лицем, коли Ви виходите з дому з милою усмішкою на лиці? І одного гарного дня чудо над чудами: ця сама особа з захмареним лицем приходить до Вас з широкою усмішкою на лиці. Тоді Ви чуєте себе так, як би Ви виграли цілий мільйон долярів. Чи не так?

С. К.

МЕДОВІ ЛІКИ

Часом можна почути: ми живемо в епоху антибіотиків. Захоплюючись ними, інколи забуваємо про такий природний протимікробний препарат, як мед. До його складу входить більше сімдесяти різних речовин. У ньому є білкові та цукрові речовини, головним чином глюкоза, фруктоза, мінеральні солі, ферменти, біогенні стимулятори, різні вітаміни, органічні, кислоти тощо. Як твердить український вчений, кандидат медичних наук П. Дорошенко, при лябораторному дослідженні меду встановлено, що він проявляє антибактеріальний вплив навіть при розчиненні 1 до 160.

Його антимікробна ефективність залежить передусім від виду рослин, з яких він зібраний. Найбільшу антибактеріяльну силу має мед з квіток каштана, липи, конюшини, яблуні й груші.

Довгий час використовували лише як народний лікувальний засіб. Нині, коли його лікувальні властивості підтверджені лабораторними та клінічними спостереженнями, він все частіше застосовується при лікуванні ларинголічних захворювань.

У домашніх умовах для лікування гострих і хронічних процесів задньої стінки горла та ангін можна користуватися таким медовим полосканням: дві чайні ложки натурального меду, розчинені в 150 грамах теплої перевареної води. Полоскати горло слід двічі-тричі на день після їжі. Особливий успіх медові полоскання мають у дітей.

При запальних захворюваннях носа, горла, горлянки та верхніх дихальних шляхів доцільно також провести курс парових інгаляцій. Для цього дві-три чайні ложки меду треба розвести у 100—150 грамах помірно киплячої води. Парову медову інгаляцію проводять 3—7 хвилин протягом 15—20 днів. При цьому мед добре впливає не лише на слизову оболонку верхніх дихальних шляхів, а й є загально-зміцнюючим засобом: через легені всмоктується у кров.

При гострому й хронічному ураженні слизової оболонки носа, крім парових інгаляцій, корисні також тампони, змочені 30—50 процентним медовим розчином.

При гострому і хронічному запаленні слизової оболонки гортані допомагальні (розпилювані) інгаляції, які добре поєднувати з прийманням меду всередину по столовій ложці двічі на день, запиваючи теплим молоком. Аерозольну інгаляцію в домашніх умовах можна робити за допомогою розпилювача або кишенькового дрібнорозпилюючого інгалятора з гумовою грушкою. Медовий розчин заливають теплим і розпилюють при глибокому диханні й широко відкритому роті. Вже після 5—7 таких інгаляцій у більшості хворих зникають неприємні відчуття, відновлюється голос. При хронічному запаленні горла аерозолетеранія дає позитивні наслідки щойно на 14—17 день.

Тут слід зазначити, що при такій ефективності медолікування, користуватися ним можуть не всі. Є люди з підвищеною чутливістю до цього продукту: він викликає в них хворобливі прояви на шкірі, дихальних шляхах, шлунково-кишечному тракті тощо. Протипоказано медолікування й хворим на цукрову хворобу.

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES

Опрацювала Анастасія Рурик

Це вже третє видання про вишивки і стіби в англійській мові. Багато ілюстрована, 12 сторінок взорів вишивок, 8 з них в кольорах, багато ілюстрованих взірців на вишивання декоративних подушок, обрусів, ниток. Взори вишивок полтавського вирізування, роблення мережок. Стіби показують як легко навчитись вишивати гладдю, низинкою, яворівкою та багато інших стібів.

Книжка має 130 сторін друку, широкий формат, вигідний для розміщення взорів, спеціяльна оправа, щоб книжка легко відкривалась.

Ціна $7.00.

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N of CANADA

A-25 11024-82 Ave. Edmonton, Alta.

T6G 0T2.

Elsie Sawchuk

Elsie Sawchuk is a pioneer, though she did not homestead on the prairies. Rather, she is a cultural pioneer, being one of the first Ukrainians to join the Canadian Opera Company in Toronto. Moreover, her career is not restricted to singing for she is an actress, and a costume and stage designer as well. As a person, she is an inteligent and gregarious Ukrainian who feels a kinship with all of mankind — her friends and acquaintances, have also given her the opportunity to learn their languages so that she may communicate with them in Chinese, Greek, and Hindu, to mention only a few. In my opinion, Elsie Sawchuk is an asset to the Ukrainian community not only as an artist, but as a humanitarian.

As so many of our performers, Sawchuk was born in Winnipeg. However, she was raised in Hamilton where her parents settled when she was a youngster, and there, at the age of thirteen, she joined the choir at St. Vladimir's Sobor. Mainly to pacify a fellow choir member, Mrs. Rose Smolarchuk, who believed she had a promising voice, Sawchuk began to study singing when she was nineteen. She credits her teacher, Mrs. Evelyn Going Webster, for introducing her to the classics, until that point, her ambition was to become another Ella Fitzgerald. She began her studies as a contralto and ended as a mezzo-soprano, as her vocal range spans four octaves. During this time, she won many awards as a participant in the Kiwanis Festivals, and after Mrs. Webster's retirement, came to Toronto to continue her studies at the Royal Conservatory of Music.

As a member of the opera school, her first role was Aunt Emma in Uaul Hindemith's opera *There and Back,* performed at Hart House in 1956. Although she was on stage for the entire opera, she did not sing for Aunt Emma is deaf and confined to a wheelchair. Nevertheless, her performance must have been impressive for the critic wrote: "Elsie Sawchuk, who does not sing a note and didn't move from her wheelchair, was priceless!". How prophetic, for in time Sawchuk the singer became Sawchuk the actress.

Initially, she began her career with the Canadian Opera Company as a member of the chorus. Gradually she was given roles, some of which were: "Emilia", Iago's wife in *Othello;* the mother "Hata" in *Bartered Bride;* and "Mercedes" in *Carmen.* With the Opera Company, she toured Canada and the USA for twelve years. Twice in her career, she was called upon to perform the leading role when the star was ill — she sang "Clytemnestra" in *Electra* at the O'Keefe Centre in Toronto, with only twenty-four hours notice, and during a tour in Idaho was asked to sing "Rosina" in the *Barber of Seville.*

While performing with the Opera Company in Stratford in 1966, she was recruited by the Stratford Company to work in Strindberg's *Dance of Death.* Subsequent roles came in *Last of the Tsars* and *Italian Straw Hat,* and later, having worked with other theatrical companies, toured with *The Dybbuk,* directed by John Hirsh.

Since Sawchuk trained as a commercial artist, her decision to apply this talent to theatre is understandable. Initially, she designed costumes or sets for the opera school, and the first professional production for which she designed the stage sets was *Amahl and the Night Visitors.* However, her policy now is to design costumes and stage sets to maintain artistic cohesion. Although she has been the artistic producer for many theatrical productions, I will mention only two. In 1974 she designed the costumes and sets for *Hello Boheme,* at the Dell Cabaret Theatre in Toronto, and recently did the same for *Hansel and Gretel,* performed by a company in Thunder Bay.

Elsie Sawchuk continues to make a substancial and varied contribution to theatre in Canada and has every right to feel content about her career. Still it would not surprise me to hear that she is enlarging her activities by including administration; the only major aspects of theatre she has not yet explored. Given her talent, experience and knowledge, she could be the first Ukrainian to administer an Opera House, write operetta, or perhaps even an opera, for essentially — Elsie Sawchuk likes to be challenged!

Anna Balan
1978

A REMARKABLE CANADIAN NEWSPAPER WOMAN

By Marcus Van Steen

(Canadian Scene) — In these days when women may enter any profession they choose, it seems strange that only 80 years ago something of a sensation was created when a woman was appointed a war correspondent. This first woman war correspondent was a Canadian, Kathleen Blake Watkins, employed by the Toronto *Mail and Empire* to cover the Spanish American War. Her official accreditation was signed by the U.S Secretary of War on May 3rd, 1898.

Mrs. Watkins was already a well-known journalist in Toronto, popularly known as "Kit of the Mail". Born in Galway, Ireland, in 1864, she was married at the age of 16 and left a penniless widow at the age of 19. After some experience as a children's nurse and a governess in England and Europe, she migrated to Canada in 1884 where she remarried and settled down in Winnipeg. Five years later she was left a widow again, this time with two children, a boy and a girl, to support.

Kit moved to Toronto, where some articles she wrote for *Saturday Night* magazine led to her being hired by the *Mail and Empire* (later to merge with the *Globe* to become the *Globe and Mail.*

Her first newspaper assignment was to run an advice column. In spite of strong opposition, she insisted on expressing her own opinions freely on a wide range of topics from marriage and cooking to labour relations, alcoholism, women's rights, politics and religion. Some of her columns, written more than 80 years ago, would not be out of place in any newspaper published today.

In 1898, Kit made up her mind that she would be a correspondent in the war that was brewing between the United States and Spain. She had already been sent to Chicago for the World Fair in 1893, and to London in 1897 to report on Queen Victoria's Jubilee, so she had little trouble in persuading her editors to appoint her as correspondent for the Spanish-American War.

She arrived at Tampa, Florida on May 20th, where the appearance of the tall young woman with a pleasant Irish brogue and a mass of red-gold hair caused a sensation among the male correspondents. The military authorities were less impressed, and they were even more unfavourably disposed when her dispatches included accounts of bungling in the army supply services and of political influence being used to gain military contracts and appointments. Official inquiries after the war indicated she was right, but this did not help in her efforts to get to Cuba where the military action was. In fact at one point she was arrested as a spy and held for three days.

On August 8, 1898, the *Mail and Empire* carried a front page headline: *Kit Reaches Cuba.* Her subsequent stories told of the aftermath of the destruction of the Spanish fleet and the surrender of Santiago. She told of hostility between the Cuban revolutionaries and the U.S. forces, and of Cuban suspicion of the American businessmen who were already swarming onto the Island. Her reports often contained an anti-war bias which did not endear her to the glory-hungry American officers. Her biggest story gave details of tons of food and medical supplies being left to rot on the Havana docks, of the dirty and badly-equipped hospital ships, of men dying because there was no one to help them. Afterwards, Kit wrote that the role of women in wartime was as nurses and helpmates rather than as correspondents.

Upon her return to Toronto she married Dr. Theobald Coleman, but continued her newspaper work. She died of pnemonia in May, 1915, at the age of 51.

ВАЖЛИВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

„Історія відділу Союзу Українок Канади при Катедрі Св. Івана" появиться в формі книги. Книга написана цікаво і зрозумілою мовою — має 350 сторінок, включає понад 120 фотографій.

Перед друком можна замовити по $10.00 за примірник. Вставлена ціна буде $15.00 за примірник.

Книга вийде з друку в серпні - вересні, 1978 р.

ЗАМОВЛЯЙТЕ НЕГАЙНО!

Поштовий переказ або чек виписуйте:
Ukrainian Women's Association of St. John's Cathedral

Висилайте замовлення на адресу слідуючих осіб:

Mrs. S. Cybak
9642 — 85 St.
Edmonton, Alta.

Mrs. J. Janis
12220 — 126 St.
Edmonton, Alta.
T5L 0W8

Mrs. P. Hrynyk
13340 — 110 A Ave.
Edmonton, Alta.

Ivan Harmata

FROM BEHIND THE OFFICIAL LANGUAGES CURTAIN

RACIST OVERTONES

From time to time we are shocked at the lack of objectivity, ignorance, and even malevolence of news reports carried by reputable papers in Canada. A case in point is a report by Paul Palango published by the Toronto *Globe and Mail* of July 31, 1978.

The report dealt with the brief visit of Her Majesty, Queen Elizabeth II, to two of the smaller cities in Saskatchewan — Moose Jaw and Yorkton.

Here is part of the report:

"The turn out has been lousy," said one Mountie . . . "We certainly expected more," the policeman said, and then he joked that one of the reasons for the poor turnout in Moose Jaw and Yorkton was because there were many immigrants from (the) Ukraine living in the cities. "If it was the Czar, then it would be something else, there would be a lot of people out," he said.

We do not know whether the words attributed to the nameless Mountie were in fact his or whether they were an invention of an imaginative and resourcesful reporter.

But let us check some facts on which the report is based.

The population of Moose Jaw is about 32,000. The Ukrainian population of Moose Jaw is 1,800. Even if every single Ukrainian person together with their cats and dogs came out, that still could not make up the crowd that reporter Palango expected. And why pick on the relatively insignificant number of Ukrainians, and not on the remaining 95 percent of Moose Jaw's citizens who should have made up the crowd to greet the Queen?

The population of Yorkton is approximately 14,000. The proportion of Ukrainians is higher than in Moose Jaw but still under 30 percent. Where were the other 70 percent? Why single out the Ukrainians?

And then there is this bit about the immigrants that is too frequently flung in the face of Canadians of Ukrainian descent. Mr. Palango might be interested to learn that Ukrainians settled the areas of Yorkton and Moose Jaw before the Province of Saskatchewan was born, and we might add, before the vouble Mountie or his reporter mounthpiece was born. So why attach the immigrant label to these pioneer settlers? It is time to recognize that the Ukrainian Canadian community is an integral part of Canada and Ukrainians are Canadian citizens — a charter group of the Canadian West.

And finally, the lowest blow of all. Why drag in the Czar of all Russians of whom no self-respecting Ukrainian was or is enamoured? Is that the final twist of the sword in a wound already made?

Such journalism we can do without. It does no credit to the *Globe and Mail;* it does no credit to the profession of journalism; it is a distortion and vilification. In short, it is inexcusably and unnecessarily offensive to the descendants of Ukrainian Canadian pioneers who respect and honor their Queen more than in some other parts of Canada.

Mr. Palango owes an apology not only to the Ukrainian community for vilifying them, but also to his professional colleagues in journalism for writing such drivel and the nameless Mountie should look up at least the most recent case history of Dennis Onofrey, the RCMP who gave his life so that Mr. Palango and his policeman friend can enjoy prairie hospitality in safety.

("Ukrainian Voice")

PRAISES BOOK ON UKRAINIAN CANADIAN

by Michael Ewanchuk

"Julian Stechishin; His Life and Work" by Hryhory Udod. Saskatoon, Sask., Mohyla Institute, 118p. $5.

The recent publication of a book about a Canadian of Ukrainian extraction is a welcome addition to the materials published in the English language about Ukrainians. The book is carefully edited by the author. The material was originally prepared as a Master's thesis under the supervision of Dr. C. H. Andrusyshen of the University of Saskatchewan. The author is a Ukrainian Orthodox clergyman from Saskatoon.

The book makes good reading. It is a biography of a man who for many years was rector of the Peter Mohyla Institute, a lawyer by profession and a recognized leader of the Ukrainian

settlers in Canada. For his valuable services to Canada he was awarded the Centennial Medal by the Canadian government and a Taras Shevchenko Freedom Award by the Ukrainian Canadian Committee.

The author of the book states that "as rector of the most successful Ukrainian educational institution, namely the Peter Mohyla Institute in Saskatoon, he contributed tremendously to the task of producing new Canadian citizens of the first calibre." His most successful publication was the English edition of "Ukrainian Grammar." However, his history of Ukrainian in Canada was completed and published posthumously.

Dr. Udod considers Julian Stechishin a "kameniar" who toiled hard to improve the lot of his fellow men and to discourage the appellations which were used unfavorably when referring to the Ukrainian people. Consequently, "such names as 'Galician' and 'Ruthenian' completely disappeared in Canada" and the term Ukrainian was substituted.

It is rather sad than some of the Ukrainian writers of today are trying to reinstate the terms "Galicia" and "Galicians," and that as a consequence some of the French writers in Canada are reverting to their use and avoiding the use of the term "Ukrainian." In fact, they are "bunching" the Ukrainians, the Poles and the Germans, and calling new museums for Ukrainian artifacts "Galician" museums.

The Ukrainians in Canada continue to need the leadership of the boy who came from Hleshchava, Halychyna, at the age of 15 and did well in Canada. He was a strong champion of the cause of Ukrainian freedom and independence; as a true liberal he was able to express his opinions freely in a free country. Had Julian Stechishin been alive today, he would have taken a strong stand in defense of Shcharansky and the Ukrainian dissidents.

Hryhory Udod's book about Julian Stechishin is worth reading.

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

У п'яту річницю смерти (жовтень 1973 р.) світлої пам'яті мого незабутнього мужа Вадима й у п'ятнадцяту річницю смерти (вересень 1963 р.) нашої дорогої бабуні Євдокії складаємо в їхню пам'ять на пресовий фонд журнала „Промінь" 25.00 дол.

Валентина Доброліж з родиною, Едмонтон

— — — — —

НЕВ'ЯНУЧИЙ ВІНОК НА МОГИЛУ БЛ. П. МАРІЇ ГРИНЮК

З приводу смерти могилянки Марії Гринюк, як нев'янучий вінок на її свіжу могилу, складаємо $27.00 на прес. фонд журнала „Промінь".

Близькі приятельки могилянки Інституту Петра Могили в Саскатуні: Тетяна Лазарович, Софія Василишин, Анна Токарик, Анна Данилович, Марія Вавринюк, Марія Волощук, Параня Сліпчук, Стефанія Магус, Доця Корпан.

— — — — —

У другу річницю смерти мого дорогого і незабутнього мужа, батька і дідуня, бл. п. Івана Даниловича, який упокоївся 29 листопада 1976 р., в його світлу пам'ять складаємо нев'янучий вінок і засилаємо $15.00 на журнал „Промінь".

Дружина Анна Данилович, діти, внуки і правнуки, Едмонтон

— — — — —

В сьому річницю відходу у вічність дорогого мужа бл. п. о. Захарія Кожушко, який упокоївся 6 грудня 1971 року в Сен-Кетеринс, Онт., а похований у Торонті, в його світлу пам'ять кладу китицю нев'янучих квіток на журнал „Промінь" — $10.00.

Дружина добр. Катерина Кожушко, Сейнт Кетеринс, Онт.

У першу річницю смерти нашого дорогого мужа, батька і дідуся, бл. п. Василя Матійовського, який упокоївся 21-го листопада 1977 року в Овкборн, Ман., складаємо в його пам'ять $10.00 на прес. фонд „Променя".

Покійному вічна пам'ять!

Дружина Анна, діти, внуки і правнуки, Овкборн

— — — — —

Складаю нев'янучий вінок у світлу пам'ять мого покійного мужа Івана Стечишина, який упокоївся 29 серпня 1978 року в Едмонтоні. Хай цей скромний дар $10.00 на журнал „Промінь" буде сердечною згадкою на свіжій ще могилі покійного.

Розалі Стечишин, Едмонтон

— — — — —

Замість китиці квітів на могилу бл. пам'яти Теодосії Хіль, як нев'янучий вінок складаю $10.00 на прес. фонд журнала „Промінь" у світлу пам'ять покійної.

Зоя Гречка, Торонто

— — — — —

У світлу пам'ять дорогих родичів — мами, бл. п. Марії Корній, яка упокоїлась 22 листопада 1977 р., батька Івана Мемрика, — упокоївся 14 лютого 1963 р., мами — Євдокії Мемрик, — упокоїлась 29 квітня 1975 р., в їх світлу пам'ять складаю, як нев'янучий вінок $27.00 на журнал „Промінь".

Анна Корній (Мемрик) з родиною, Гамільтон, Онт.

— — — — —

Відділ Союзу ім. Доньки України у Тандер Бей складає нев'янучий вінок у світлу пам'ять Осипа Ковальчука, чоловіка нашої довголітньої членки пані Ковальчук і засилаємо $10.00 на журнал „Промінь".

Родині покійного висловлюємо щире співчуття.

За відділ — Марія Пресунька

Кладу китицю квітів на свіжу могилу незабутнього приятеля, бл. п. Михайла Григорчука, який відійшов у Вічність 11 липня 1978 року в родинному містечку Етелберт, Ман., в його світлу пам'ять складаю на журнал „Промінь" — $10.00.

Дружині Марії і синові Борисові висловлюю щирі співчуття.

Зоня Крип'якевич, Вінніпеґ

— — — — —

Складаю нев'янучий вінок у світлу пам'ять приятеля, бл. п. Івана Самця, який упокоївся 23 липня 1978 в родиннім містечку Давфині, Ман. складаю $10.00 на журнал „Промінь".

Дружині пані Самець і дітям засилаю найщиріші співчуття.

Зоня Крип'якевич, Вінніпеґ

— — — — —

У третю річницю смерти мого незабутнього чоловіка, бл. п. полковника армії Української Народної Республіки Захарія Шкурупія, який упокоївся 2 серпня 1975 р, в його світлу пам'ять складаємо як нев'янучий вінок $10.00 на журнал „Промінь"

Дружина Анна Шкурупій, Торонто

— — — — —

Відділ Союзу ім. Доньки України у Тандер Бей складає нев'янучий вінок у світлу нам'ять Григорія Манчури, чоловіка нашої довголітньої членки пані Манчури і засилаємо $10.00 на журнал „Промінь".

Родині покійного висловлюємо щире співчуття.

За відділ — Марія Пресунька

— — — — —

У першу річницю смерти мого дорогого незабутнього мужа, тата і дідуся, бл. п. магістра Григорія Пилипця, який упокоївся 20 жовтня 1977 р. у місцевім шпиталі у Вакав, складаємо китицю нев'янучих квітів і засилаємо $10.00 на журнал „Промінь".

Дружина Марія, діти — Юрій, Богдан, Ірина, невістка Маргарита, внуки — Григорко і Зеньо Пилипець, Вакав, Саск.

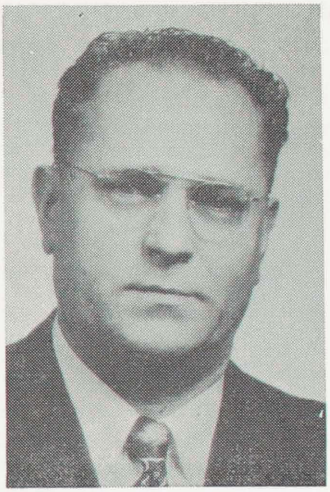

У четверту річницю упокоєння мого дорогого незабутнього мужа Якова Токарчука, який залишив мене у глибоків смутку 10 жовтня 1974 року, вшановуючи його світлу пам'ять, кладу китицю нев'янучих квітів на дорогу могилу та складаю дар — $50.00 на журнал „Промінь".

Сумуюча дружина Параня Токарчук, Гамільтон, Онт.

— — — — —

На свіжу могилу дорогого мужа, бл. п. Петра Крип'якевича, який по довгій недузі упокоївся 31 серпня 1978 року кладу ніколи нев'янучий вінок в пам'ять покійного складаю $25.00 на журнал „Промінь".

Дружина Зоня Крип'якевич, Вінніпеґ

— — — — —

Замість китиці квітів на свіжу могилу бл. п. Петра Крип'якевича, заслуженого провідника молоді та відомого громадського діяча в колах СУС, який відійшов у Вічність 31 серпня 1978 р., складаю дар $10.00 на „Промінь". Дружині Зоні висловлюю щирі співчуття.

Приятель

ДО ЧИТАЧІВ - ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

Дорогі Читачі — нам всім ходить про те, щоб наш журнал виходив на час і не мав фінансових труднощів. Тому ми просимо Вас, як одержите це число — оберніть і погляньте на останню сторінку на наліпку з Вашою адресою. Якщо Ваша передплата виходить, то будьте ласкаві вислати її завчасу, щоб вона була заплачена рік наперед.

Поштовий уряд того вимагає, бо в іншім разі ми доплачуємо пошту до кожного примірника, якщо адреса показує, що передплата вигасла.

Ми воліємо не висилати упімнень, бо вони також получені з видатками. А це Ваші гроші.

Адміністрація „Променя"

В СПРАВІ РІЗДВЯНИХ ПРИВІТАНЬ

Друзі і приятелі сподіваються святочного поздоровлення одні від одних. "Промінь" є нашим найщирішим приятелем для нас усіх. Він завжди спішить ділити — чи то Вашу радість, чи смуток, чи понесе вість по світі про нашу громадську працю. Тому сподівається Різдвяних привітань.

Отже саме тепер пора почати збирати Різдвяні привітання для журнала — від відділів, від підприємців і професіоналістів, і особисті. Ввиду теперішньої ситуації "інфляції" ми мусимо шукати шляхів щоб вдержати наш "Промінь" при житті.

Редакція і Адміністрація

Лука Луців

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

Іван Боднарчук. „Замряченні ранки". Оповідання, новелі, нариси. Обкладинка — Василь Кондратюк, ілюстрації: Софія Боднарчук. Об'єднання Українських Письменників у Канаді „Слово", Едмонтон, Вінніпеґ, Торонто, 1978, ст. 88.

Про цілість цієї збірки сам автор написав, що ці його твори — це „сучасне з минулого", і так воно в дійсності є. Відома письменниця Ольга Мак написала „Вступне слово (7-8), в якому подала, що Іван Боднарчук — це довголітній діяч й автор численних статтей на педагогічні теми", який передає читачам вже сьому книжку своїх творів. Ось вони: „На перехресних шляхах" (1954), „Кладка" (1957), „Знайомі обличчя" 1961), „Друзі моїх днів" (1967), „Далекі обрії" (1968-, повість „Покоління зійдуться" (1974) і „Замрячені ранки" (1978). О. Мак подала також, що твори І. Боднарчука досі оцінювали такі автори: Яр. Рудницький, Н. Л. Когуська, Б. Романенчук, Ол. Гай-Головко, В. Соханівський і Юрій Клиновий.

Подаємо це до відома читачам „Свободи", бо це, здається, буде перший голос в нашому щоденнику про цього письменника. Шкода тільки, що О. Мак не написала дещо більше про життя письменника, а всю свою увагу звернула на те, що всі дотеперішні критики Боднарчукової творчости „оминули істоту речі" та не звернули уваги на те, що Боднарчук „майстер компактного образу, дуже талановитий мистець мініятюри, назва якій — нарис".

Не знаємо, як воно в попередніх збірках малої прози цього письменника, але у „Замрячених ранках" маємо добрі не тільки нариси, але й гарну новелю на сімок сторінках під заголовком „На золотих горбах", в якій несподіваний кінець: після тридцятьох років приїжджає до чоловіка в Канаді жінка з України і бачить, що її чоловік „не той став. Розбагатів, погруб, охолов, отупів". Та і для чоловіка жінка не така була, як він сподівався. Вона була каліка, „руки її були сухі, стягнені жилами, а шкіра блистіла бляхою". А жінку „мучив сумнів, чи не погасла в її чоловіка душа", бо він ось так вітався з дружиною по тридцятьох роках: „якось незручно обняв її і попав поцілунком у чоло".

Автор бере тематику з життя, яке бачить побіч себе, він пише про „сучасне з минулого" і тому деякі місця в його творах виглядають немов спогади про життя в Україні на тлі канадського побуту. З приємністю прочитали ми цю першу збірку творів І. Боднарчука, що її надіслали до редакції „Свобода".

В книжечці 16 творів автора три гарні ілюстрації Софії Боднарчук і фото письменника.

(„Свобода")

ПОВІДОМЛЕННЯ

Провінційний З'їзд Союзу Українок Канади на Манітобу спільно зо всіма складовими організаціями СУС та Колегією Св. Андрея відбудеться в днях 10, 11 і 12-го листопада 1978 року в авдиторії Катедри Пресв. Тройці, 1175 Мейн вул. у Вінніпеґу та Колегії Св. Андрея.

Спільна сесія починається в 7-ій годині вечером в п'ятницю 10-го листопада в авдиторії Катедри і буде присвячена справі музею. Головною доповідачкою на цій сесії буде голова музею, пані Марія Ткачук з Саскатуну.

Просимо всі наші відділи в Манітобі вислати на цей з'їзд якнайбільше делеґаток і гостей. Ваша численна участь в цьому з'їзді є побажана, важлива і конечна для успішного ведення нашої організаційної праці.

Програма з'їзду буде розіслана по відділах з обіжником.

За Провінційну Екзекутиву на Манітобу:
Добр. Ю. Лучак — голова
Докія Черевик — кроесп. секр.

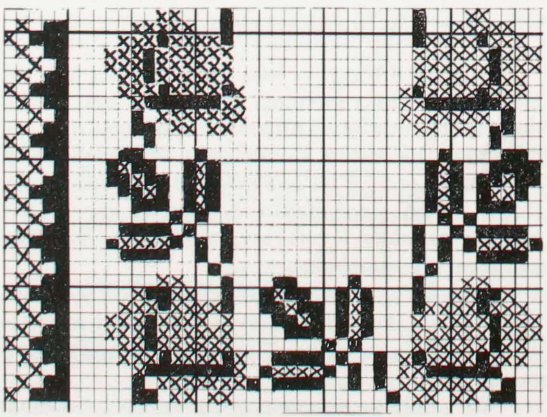

Квітчастий взірець до прикраси блюзки спереду
Музей Союзу Українок, Східня філія

ВІДДІЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

Наталя Забіла

КАЗКА ПРО ВЕСЕЛИХ ПУСТУНІВ

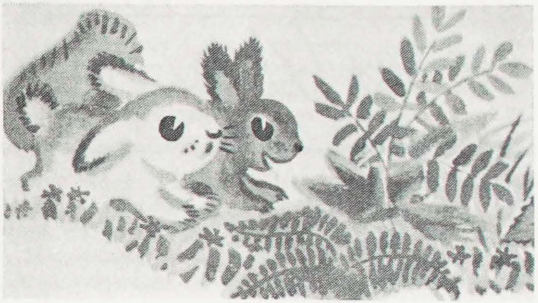

Живуть собі в лісі маленькі зайчик та білочка.

Уночі зайчик спить під деревом в норі, а білочка — на дереві вгорі. І тоді все навколо стихає, лиш вітерець кущі колихає.

Та як прокинуться вранці друзі — іде галас по всій окрузі. Бо такі вони пустуни, такі стрибуни та реготуни, таке з ранку до вечора коять, що весь ліс не має спокою. Як почнуть одне за одним ганятися, борюкатись та перекидатися, стрибати через кущі та пні ще й горлати щосили пісні — гілочки на деревах тріпотять, пташки наполохані хтозна-куди летять, тікає геть лісова дрібнота, жабки стрибають у болото... От якось каже пустунам велика мудра черепаха:

— Годі вам бешкетувати й галасувати! Хіба ви не боїтеся злих звірів і птахів: вовків, лисиць або хижих шулік?

— Не боїмося, не боїмося! — гукають білочка й зайчик. — Нема в нашому лісі ні вовків, ні лисиць, ані хижих шулік! І взагалі нічого нам боятися!

— А ви б краще не вихвалялися, — каже черепаха. — В сусідньому лісі таки є страшна птаха. Це стара-престара ворона, велика-превелика, з міцним гострим дзьобом. І кричить вона страшно „кра! кра!" Отож поводьтеся пристойно й тихо, бо прилетить вона — буде вам лихо!

Білочка й зайчик притихли, перезирнулися.

— Ми такої птахи ніколи не бачили! — кажуть вони.

— А ви ще багато чого не бачили, — каже черепаха, — бо ви ще малі. Отже бережіться старої ворони. Як почуєте „кра! кра!", то тікайте і ховайтеся швидше.

Промовила це черепаха і пішла собі в своїх справах.

Та наші друзі тільки на одну хвилиночку притихли. А далі знов почали стрибати та на весь ліс галасувати.

Тим часом стара ворона з сусіднього лісу вже дізналася про цих пустунів. Нагострила свого міцного дзьоба, швидко сюди прилетіла і на дубі серед галяви сіла.

Бачить: на зеленій траві-мураві метушаться двоє прудких маленят — зайчик і білочка. Одне гасає, друге його наздоганяє, одне через одного стрибають, у довгої лози граються. Ще й верещать та горлають так, ніби їх тут не двійко малих, а цілий табун.

Подивилася-подивилася ворона та й міркує собі:

„Приманю їх ближче, щоб мені, старій, за ними не ганятися!" І каже їм лагідним голосом:

— Добридень, малята! Привіт вам із сусіднього лісу!

Почули це зайчик та білочка, нашорошили вуха:

— Із сусіднього лісу? Це з того, де живе страшна птаха ворона? Ви її знаєте?

— Знаю, знаю, — каже ворона, нишком усміхаючись. — Вона, може, й страшна, але мене ви не бійтеся, підійдіть ближче.

— Ми й не боїмося вас, — сказали зайчик та білочка і ступили крок уперед. — Ми боїмося тільки ворони. Але ми її ніколи не бачили й не знаємо, яка вона.

— Грайтеся собі спокійно, — ще лагідніше каже ворона. — А якщо та страшна птаха прилетить, я подам вам знак — тоді й тікайте!

Зайчик і білочка підійшли ще ближче.

— А який знак? — питають.

— Ось такий, — каже ворона. Роззявила вона дзьоба та як вигукне: — Кра! Кра!

Коли це глядь — на галяві вже нема нікого, ні зайчика, ані білочки. Де ж вони поділися? А вони, як почули те страшне „кра!", що про нього їм черепаха розповідал, то зразу й дременули в кущі. Забралися в гущавину, сидять, тремтять і перешіптуються:

— Оце ж вона й є, та ворона! Хто ж, крім неї, може так кричати!

Спасибі добрій черепасі, що попередила нас!

А ворона понишпорила-понишпорила довкола та й полетіла геть.

Річні звіти відділів Союзу Українок Канади

ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА ВІДДІЛ ПРИ КАТЕДР. ГРОМАДІ СВ. ІВАНА

Річні збори відділу відбулися 4 грудня 1977 р. в присутности 65 членок. Предсідниця зборів голова Василина Бойко відкрила збори, митр. прот. О. Хом'як провів молитву. Однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять відійшовши членок відділу. Привіти й подяку відділові передали митр. прот. О. Хом'як, настоятель Катедри й д-р Євген Рацой, голова катедральної управи. Урядниці управи та голови комітетів здавали звіти з річної діяльности відділу. Впродовж року вібулось 10 місячних зборів і 4 засідань управи.

В привітальнім слові голова, пані Бойко, подякувала зарядові й комітетам за співпрацю та взагалі членству за успішну працю у відділі. Згадала що 11 делеґаток і велике число членкинь взяло участь у 50-літнім Ювілейнім З'їзді в Саскатуні. Цього року у відділі відновився Садочок і дуже успішно провадить працю. На конгресі КУК наша довголітня й почесна членка пані Стефанія Пауш одержала Шевченківську Медалю за віддану працю для організації Союзу Українок Канади. Членкиня нашого відділу, пані Люба Ґрегорі, була вибрана заступницею голови в Національній Раді Жінок як також пані Ґреґорі одержала відзначення від Королеви Єлисавети II за працю в Національній Раді Жінок.

Фінансовий звіт: з 1976 року лишилося $15,359.12, прибутки за 1977 рік $87,807.15, видатки за 1977 рік $86,697.20, 31-го жовтня 1977 року в банку лишилося $16,469.07.

Головні пожертви відділу:

На Катедри Св. Івана — $18,000.00, квіти до Катедри — $325.00, Музейна Фундація С.У.К. — $3,000.00, Стипендія для богослова — $600.00, Стипендійний фонд Пров. управи — $200.00, книжки до бібліотеки відділу — $1,000.00, організаційний фонд С.У.К. — $200.00, „Промінь" — $233.00, добродійний фонд С.У.К. — $100.00, з'їздовий фонд С.У.К. — $300.00, видавничий фонд ім Наталі Кобринської — $100.00, бюджет до централі С.У.К. — $535.00, С.У.С. Фун-

Управа відділу при Катедральній громаді Св. Івана — перший ряд зліва направо: Доця Корпан, Катерина Гарасим, Василина Леськів, Софія Гриник, Анна Томнюк (голова), Василина Бойко, Наталя Базюк, Ніна Вірстюк, Джерелдін Наконечна; другий ряд: Філя Кругляк, Надія Хрептул, Рахиля Скакун, добр. Марія Хом'як, Йоанна Дженис, Люба Ґрегорі, Василина Гавилешко, Віра Федорів, Катерина Кругляк, Анна Скуба; третий ряд: Софія Василишин, Розалія Ґовда, Параскевія Сліпчук; четвертий ряд: Стефанія Ортинська, Фрозина Романчук, Стефанія Обуховська, Розалія Фарина, Леся Івасюк, Катерина Гавриш, Ольга Лукомська, Параня Калат, Марія Ґерик, Ольга Козуб. Нема на знимці: Галі Федорків, Марії Косташ, Наталі Дептух, Марії Прокопів, Мирослави Фербей, Катерини Гуцуляк, Наталки Мельничук, Ольги Ганочко, Надії Боднар, Маріянни Гнатюк, Анни Особи, Розалії Маланчук.

дація — $200.00, Фундація ім. В Сарчука — $200.00, Колегія Св. Андрея — $200.00, дяківський курс ім. Петра Пауша — $100.00, садочок при відділі — $661.00, делегатки на З'їзд С.У.К. — $374.00. Менші пожертви — $1,550.00.

ЗВІТИ КОМІТЕТІВ

Українська школа — Петруся Цимбалюк. У навчальному 1976 - 77 році було 73 учнів; 5 учителів навчали 5 кляс — дві кляси українських а три кляси двомовних. Школа влаштувала два виступи: свято Св. Миколая та кінцевий весняний концерт. Друга українська кляса разом з відділом молодшого С.У.М.К. відограли представлення на святі Св. Миколая. Частина дітей школи взяли участь в Шевченківському концерті, який зарядив К.У.К. Комітет закупив додаткові книжки „ТУТ і ТАМ" для школи і в цей час є 15 примірників на складі. Комітет подався на дотації від провінційного та федерального урядів і одержав около $2,150.00.

Молодший відділ С.У.М.К — Олександер Фарина. В 1976 - 77 році було 22 члени, які відбули 12 сходин; 6 релігійних лекцій; 9 культурно-мистецьких сходин; одну вечерю і дві забави; один раз гостили відділ від громади Св. Андрея. Ручні роботи включали виріб свічок, шоколяд і різдвяних вінків. Пекли калачі, паски, бабки та писали писанки. Ходили колядувати на користь Катедри Св. Івана. Два рази відвідали старечий дім ім. Св. Івана — раз з колядою і представленням, яке приготовив о. О. Хом'як, а другим разом перевели гру „бінґо" мешканцям. Оба рази подали перекуску. Відбулася спортова програма й в змаганні „круглів" відділ одержав чашу. Відділ взяв участь у кампанії продажі свічок в користь умово хворих і в продажі квітів в користь поборювання недуги рака. Відділ взяв участь в прийнятті Архиепископа Бориса; різдвяному концерті студентів Інституту Св. Івана та в місійній церковній конференції.

Відділ пожертвував $200.00 на Катедру Св. Івана як також закупив до катедри дві лямпади над іконостасом вартости $300.00. Пожертвував $50.00 на пропам'ятний фонд Романа Солтикевича.

Відділ зарядив виставку ручних робіт під час святкування 50-ліття відділу С.У.К. при катедральній громаді й разом з старшим відділом С.У.М.К. подали перекуску учасникам. Відбули бенкет де 3 члени перейшли до старшого відділу С.У.М.К. видали 6 чисел органу „Клич", де в кожному числі молодший відділ мав доповідь. Праця закінчилася зборами й товариською зустріччю в парку ім. Василя Гавриляка. Велике число членів належить до Сумківського хору.

Старший відділ С.У.М.К. — Філя Кругляк. В 1976 - 77 році було 42 членів які сходилися кожного тижня. На сходинах були заряджені фільми, бесідники на релігійні, організаційні, наукові та мистецькі теми. Майже всі члени належать до сумківського хору який співає Святу Літургію раз в місяць в Катедрі Св. Івана та в інших громадах як також виступають на різних підприємствах. Раз в місяць відділ помагає в грі „бінґо" при громаді. Члени мали вечорки печення калачів, пасок, бабок та писання писанок. Відділ взяв участь в „джемборі", який відбувся в травні. Взяв участь в 50-літньому Ювілейному з'їзді в Саскатуні. Мали 7 делеґатів, співали частинно Св. Літургію та виступали на концерті. Взяли участь в змаганні за трофей „Перепилюка".

Садочок — Надія Хрептул. В місяці вересні, стараннням молодих членок відділу, відновлено дитячий садок. Зайняття в садку відбуваються кожного дня від понеділка до п'ятниці, від десятої години рано до другої години по полудні. Українська кляса в котрій є 12 дітей відбувається в понеділок, середу і п'ятницю. Двомовні кляси (українсько-англійська) в котрій є 10 дітей відбуваються у вівторок і четвер. Матері чергуються помагати учительці. Діти надзвичайно зацікавлені в лекціях в садку і з великою охотою чекають на ті дні, коли вони можуть іти до садочка. Учителькою є пані Анна Звоздецька.

Українські танки — Леся Козак. В 1976 - 77 навчальному році було 101 учнів, розділені на 8 кляс, яких учило двох учителів. Учні виступали на різних підприємствах в громаді як також виступали чотири рази в різних місцевостях в Едмонтоні і поза Едмонтоном. Відбули успішний виступ в травні на закінчення навчального року.

Членський — Фрозина Романчук. В 1977 році у відділі було 269 членок. З них було 15 почесних членок, дві почесні голови й одна основателька. Вписалося 7 нових членок, 4 членки упокоїлося. Комітет відбув Членський чай, упорядкував нову телефонічну книжку — список імен членок і телефонічні числа. Комітет постійно заохочує жінок вписуватися до відділу.

Церковний — Галя Ґрекул. Комітет відповідає за квіти й прикрасу Катедри в неділі, на Різдвяні й Великодні свята. В Квітну неділю зібрано $604.39 на прикрасу Катедри. На протязі року членки відділу дарують квіти або гроші на квіти до Катедри. Комітет співпрацює з управою Західньої Єпархії в упорядкуванні архиепископської резиденції. В вересні комітет зорганізував членок з всіх чотирьох парафій міста Едмонтону та Інституту Св. Івана і зарядив чайне прийняття в честь Владики Бориса в авдиторії Св. Івана. Комітет висилає квіти до Владики й отців парохів на Різдвяні й Великодні Свята.

Добродійний — Марія Лазарук. До комітету належало 24 членки, відбули 6 засідань на протязі року. Відвідали 19 членок з рожею і вазою. Рівнож відвідали 1,145 українських пацієнтів по лікарнях, „нирсінґ" домах, старечих домах і в домах членів громади. Підчас Різдвяних і Великодних свят відвідали всіх українських пацієнтів в лікарнях та мешканців в старечих домах з відповідними кошиками їжі на ці свята. Комітет допоміг старшим мешканцям в домі Св. Івана зорганізувати групу „Ню Горайзонс" і до уряду виготовити аплікацію на дотацію. Комітет передав велику скількість одягу до Альберта лікарні для пацієнтів. Членки помагали в збірці на фонд недуги серця. Слідуючі подарували книжки, які були передані до лікарень і дому Св. Івана, п-во Василь і Марія Гавриші — 15 примірників „Моя Канада і Я" автор Василь Гавриш і по одній книжці Софія Гриник і Марія Лазарук. Голова передала звіт праці комітету на зборах Суспільної Служби. Довголітня і дуже діяльна членка комітету, Марія Солован, упокоїлася.

Освітньо-культурний — Марія Косташ. Комітет зарядив доповіді підчас зборів що їх виголосили: Влади-

ка Борис і Давид Лазарук. Відбули свято Лесі Українки з належною програмою і Свято Книжки, на якім висвітлили постать Наталі Кобринської як також різне видання для недільних шкіл. Комітет зарядив два покази вироблення пасок молодшим і старшим сумківцям.

Бібліотека — Наталка Мельничук. Комітет отримав дотацію від уряду в сумі $1,000.00 за що закуплено найновіші українські видання. Бібліотека нараховує поверх 1,000 книжок. Родина покійної членки бл. п. Марії Саїк подарувала книжки й календарі.

„Промінь" — Софія Василишин. Комітет відбув 3 засідання. Влаштували „День Променя" з добірною доповіддю і концертовими точками. Придбали 5 нових передплат. За рік вислано до редакції „Променя" $818.00, з передплат, пресовий фонд і чайного прийняття.

Видавничий Фонд ім. Наталі Кобринської — Розалія Ґовда. На протязі року зібрано $125.00 від членок, а відділ пожертвував $100.00. Комітет займається продажем книжок — видання Союзу Українок Канади.

Музейна Фундація — Марія Гринчук. Відділ пожертвував $3,000.00 а велике число членок висилали свої пожертви прямо до музейного комітету в Саскатуні. Наш відділ стоїть на першому місці із жертводавців на цей проєкт.

Соціяльний — Катерина Гарасим. Комітет є відвічальний за перекуску і обслугу на різні товариські прийняття, яких впродовж року відбулося 9.

Ювілейний — Параскевія Сліпчук. 51-ша річниця відділу відбулася 28-го серпня 1977 р. Вшановано грамотою і відзнакою за 25-літню приналежність та працю у відділі слідуючих членок: Надію Боднар, Анну Скубу, Параню Гавриляк, Стефанію Голубіцьку, Олену Охітву, Анну Ґреґорі, Марію Мельничук, Марію Ґрекул, Марію Костів, Параскевію Мендрик, Анастасію Стефанець. Відділ вшанував Марію Ґерик грамотою за 25-літню приналежність і працю в Союзі Українок Канади.-

Ювілейна книжка — Іванна Дженис. Книжка вміщає працю відділу за минулих 50 років і повинна бути закінчена в червні 1978 р. Впродовж року комітет відбув 27 сходин. Комітет отримав деякі дотації на видання цієї книжки, яка друкується двомовно у фірмі „Тризуб".

Осінний баль — Мирослава Фербей. Баль, з грецькою тематикою, відбувся надзвичайно успішно. Дохід з балю був $2,997.82. Господарем балю був Дмитро Маковський а господинями були Мирослава Фербей і Маріянна Маковська. Комітет складається з молодших членок відділу.

Стипендійний фонд — Стефанія Ортинська. Відділ виплатив стипендію в сумі $600.00 богословові Романові Єринюкові, який побирає дальші теологічні студії в університеті в Римі.

Харитативний — Надя Боднар. Відділ створив фонд на цю ціль і відсотки з фонду будуть зужиті на певні проєкти після правильника, який в цей час комітет приготовляє.

Почесні членки — Катерина Кругляк. Відділ має 15 почесних членок, які дають пораду заряду і комітетам. Комітет доглядає роздачу свічок під час панахид і похоронних відправ за померших членок відділу. В 1977 році 4 членки відійшли у вічність — Марія Ляхман, Марія Солован, Анастасія Карашовська й Марія Саїк.

Архіви — Тетяна Лазарович. Архівістка тримала книжку вирізок із цікавих новинок про українців та українські справи впродовж року. Всю кореспонденцію, яку секретарка отримала за рік вложила до папок. До цього часу в архівах є 60 папок.

Місцева Жіноча Рада — представниця Анна Особа брала участь в засіданнях і звітувала на зборах відділу. До управи Місцевої Жіночої Ради входять слідуючі членки відділу: Люба Ґреґорі — голова здоров'я і оточення, Ольга Ганочко — голова культурної праці і Фрозина Романчук — голова оточення. Пані Люба Ґреґорі закінчила 3-річне головування комітету здоров'я і оточення при Канадійській Жіночій Раді й була вибрана місто-головою в Канадській Жіночій Раді.

Канадська Асоціяція Споживачів — представниця Катерина Міськів учащала на збори Едмонтонського відділу і звітувала на зборах нашого відділу про різні рекомендації закупу убрання, їжі, різні товари і т. п.

Горожанство — Анна Особа представниця, брала участь у церемоніях вручення горожанських паперів новим канадійцям. Відділ подав одну перекуску.

Ігри „Комонвелту" — представниця Розалія Фарина. Звітувала на зборах відділу про хід приготовлень на ці ігри, які відбудуться в місті Едмонтоні в серпні 1978 р. Членка комітету Фівонія Пелех давала виклади й висвітлювала прозірки про ігри по школах в Едмонтоні та околиці.

Інвентар — Стефанія Голубіцька тримає точний спис кухонного маєтку.

Контрольна комісія — Голова Анна Томюк висловила довір'я уступаючій управі й в імени відділу вручила срібні ложечки з відзнакою „смолоскип" тим членкам головного заряду, які закінчили каденції в заряді.

Управа на 1978 рік: Голова — Анна Томнюи,, уступивша голова — Василина Бойко, заст. голови Софія Гриник, Василина Леськів, Катерина Гарасим, Докія Корпан, рекордова секретарка — Наталя Базюк, кореспонденційна секретарка — Ніна Вірстюк, заст. секретарки — Галя Федорків, касирка — Джередлін Наконечна, заст. касирки — Анна Скуба. Контрольна комісія — Люба Ґреґорі, Катерина Гавриш, Розалія Маланчук.

КОМІТЕТИ: **Українська школа** — Ольга Лукомська, **молодший відділ С.У.М.К.** — Наталя Дептух, **старший відділ С.У.М.К.** — Маріх Прокопів, **Українські танки** — Філя Кругляк, **членський** — Фрозина Романчук, **садок** — Надія Хрептул, **церковний** — добродійка Марія Хом'як, **добродійний** — Параня Калат, **освітньо-культурний** — Марія Косташ, **„Промінь"** — Софія Василишин, **видавничий фонд ім. Наталі Кобринської — Розалія Ґовда,** Музейна **Фундація** — Ольга Ганочко, **соціяльний** — Стефанія Обуховська, **бібліотека** — Наталка Мельничук, **ювілейний** — Параскевія Сліпчук, **осінний баль** — Мирослава Фербей, **ювілейна книжка** — Йоанна Дженис, **стипендійний фонд** — Стефанія Ортинська, **почесні члени** — Катерина Кругляк, **архіви** — Леся Івасюк, **харитативний** — Надія Боднар, **мистецький** — Катерина Гуцуляк, **місцева Жіноча Рада** — Анна Особа, **ігри „Комонвелту"** — Розалія Фарина, **Канадська Асоціяція Споживачів** — Маріянна Гнатюк, **Горожан-**

ство — Анна Особа, **інвентар** — Василина Гавилешко.

Збори закінчено смачною вечерою.

Наталя Базюк, рек. секр.

БРЕНТФОРД, ОНТ.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Звіт відділу за роки 1975 - 76 і 1977. В тих трьох роках річні збори відбувалися в листопаді, на яких кожний раз той самий заряд був перевибраний. Збори відбувалися першого понеділка в місяці, на яких здавали звіти, прочитували кореспонденцію та плянували проекти діяльности.

В цих трьох роках ми мали різдвяні вистави в Ґлингирст Ґарден, на яких була ялинка, різьба та вишивки. Були в нас академії в роковини Лесі Українки, Ольги Кобилянської, на яких були читані реферати про визначних жінок-героїнь. Відбувались освітні вечори, на яких ми прочитували різні статті з журнала „Промінь", „Українського Голосу" та деяких творів.

Щороку ми улаштовували весняні передвеликодні базарі, які все були успішні. Для фінансових потреб організували роблення та продаж варенників і голубців. Для учнів української і недільної школи відділ приготовляв свято Миколая з подарунками для дітей та перекуску. На закінчення науки в рідній школі організували пікнік. Відділ закупив меблі до парафіяльної хати як також дали $300.00 на закупно піяна до авдиторії. Членки відділу, котрі могли, ходили колядувати.

Відділ складав пожертви на місцеву церкву, на Інститут Св. Володимира в Торонті, на журнал „Промінь", Колеґію Св. Андрея, Рідношкільну Фундацію ім. В. Сарчука, Музей Союзу Українок Канади, вислав бюджет до Централі Союзу, організаційний фонд, крайовий і провінційний. Вибрані делеґатки на з'їзди до Едмонтону, Саскатуну та провінційні репрезентували наш відділ.

Ми давали фонди на недугу рака, серця, Червоне перо та „Марч оф Даймс". Членки комітету відвідували хворих по домах і шпиталі. Деколи організували гостини членкам з нагоди дня їх уродин. Наш відділ входить в склад членів місцевої Жіночої Ради, де членки беруть активну участь а також входять до управи.

Нашим членкам було дуже радісно вітати в себе голову Союзу Українок Канади п. А. Шемелюк та голову Пров. Екзекутиви п. Г. Сенишин, з якими ми провели приємний вечір.

Голова відділу О. Гринько і секр. Марія Іванець складають щиру подяку членкам відділу в Саскатуні за їх щире і тепле привітання і гостину у часі нашого Ювілейного з'їзду в Саскатуні.

Марія Іванець, кор. секр.

ОТТАВА, ОНТ.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відбулись 15-го листопада на яких вибрано нову управу. Відтак скликано зарядові сходини і намічено програму праці. 6-го грудня зорганізовано „Вечір членства", де вписалось 12 членок. Переведено розігравку в користь журналу „Промінь", запренумеровано журнал для відділу, видано двомовну книжечку про діяльність Союзу за 50 років, та започатковано „Фонд Н. Кобринської". 2-го січня гостили священиків Місійної Округи. Приготовили обід - спільну кутю. Вислано звіт праці до „Променя", дописи до „Вістей", „Вісника" та „Укр. Голосу". Церковний комітет переглянули, почистили і впорядкували церковні речі. Господарчий комітет впорядкували кухонні шафи. 10-го січня вітали краєву голову пані А. Шемелю і провінційну голову пані Г. Сенишин. Членки брали участь в коляді, допомагали влаштовувати новорічну забаву. Членки-учительки підготовили концерт Св. Миколая. Членки-хористки брали участь у різних концертах. Крамничку ведено успішно, як також і бінґо при допомозі більшістю членок. Брали участь в Святі Державности під патронатом КУК. Закуплено прапор Союзу. Виступали по радіо і телевізії з писанням писанок. 20-го лютого разом з молоддю організовано свято Л. Українки. Вітали представницю централі Музею С.У.К. з Саскатуну панну Л. Лазарович, та започатковували членство музею. Дві членки відбули курси тканя в Бенфі. Ведено успішні курси писання писанок на залі, в Клюбі Німецьких Жінок, в Клюбі Інтернаціональному Жіночому. Приймали участь в доповідях, у базарах. Вислано 5 пачок потребуючим в Бразилії і т. д. Працювали в „Дафоділ" кампанії. Брали участь в Шевченківському концерті під патронатом КУК. Відвідували хворих з дарунками і писанками. Приготовили обід „Спільне Свячене". Брали участь у праці Канадської Ради Жінок і конференції Національної Ради Жінок. Відбули з'їзд голів і секретарок в Торонті. Влаштували весняну забаву. Зорганізовано свято Матері. Займались чаєм і перекускою для нових горожан. Влаштовували два рази виставки картин. 6-го червня мали обід в ресторані і гостили делеґаток українок з З'їзду Національної Ради Жінок. Вислали три делеґатки на Ювілейний З'їзд в Саскатуні. Відбули храмове свято. Допомагали у спровадженні групи „Одеса" з Торонта. 7-го листопада відбулись річні збори і вибрано заряд: уступаюча голова — Матильда Лазарович, голова — Галина Михальчук, заступниця голови — добр. Ґеня Равлюк, кореспондентка секретарка — Ліда Шульгин, рекордова секретарка — Зіна Кислиця, фінансова — Катерина Мосійчук, господиня — Галина Желам, Марія Мех, Ґлорія Прокопавич. Добродійний комітет — Віра Чіх, Марченко. Церковний комітет — Таня Штепа, К. Лящук, М. Голюк. Референтки: культурно-освітня — Зора Джексон, СУМК — Люба Івашко, КУК — Раїса Чумак, Ради Жінок — Нінет Процюк, крамниці — Віра Сенчук, бінґо — добр. Ґеня Равлюк. Телефоністки: бінґа — Люба Подольська, на збори — Мері Голюк і Уляна Строкон.

Контрольна комісія — Крокош, добр. Равлюк, Прокопович.

На будову нового храму:

З лотерії дарованої картини передано приходу **$365.00.** Рішенням річних зборів вибрано з банкового конта ощадностей **$6,000.00.** Чек передається на будову нового храму.

Членки працювали поодиноко і комітетами, охочо і віддано. Роботи проороблено багато за що їм належиться признання і подяка. Сподіваємось що на цей рік праці усі членки візьмуть активну участь, бо в зв'язку з будовою Нового Храму у нас програма велика і праці багато.

Закликаємо усіх помагати у цей надзвичайний рік великої будови.

Галина Михальчук — голова л1966 і 1977 р.

ГРИМЗБІ, ОНТ.
ВІДДІЛ ІМ. КН. ОЛЬГИ

Річні збори т-ва відбулися 13 грудня 1977 року о год. 8:00 вечора при участи 13 членок. Збори відкрила голова пані М. Нечай, привітала членок і попросила о. Гудиму провести молитву. По молитві хвилиною мовчанки і повстанням з місць вшановано тих членок, що відійшли з цього світу.

Праця за рік 1977: Відбулось 7 місячних зборів, 7 звичайних сходин, одні наради разом з громадою. Членки приготовили Святу Йорданську Вечерю, видали 4 похоронних обіди, випродаж Великоднього печива, спільне свячене в Томину Неділю, приготовили прощальний обід для о. Глуханюка з родиною та обід з нагоди прибуття до нас о. Гудими, обід для тих, що працюють при „бінго" для громади, обід на візитацію Преосвященного Владики Миколая, чай з нагоди Свята Книжки. Помагали фінансово Рідній школі на свято Миколая.

Відділ висилав делеґаток — пані С. Шпитковську на Ювілейний З'їзд до Саскатуну, а пані М. Нечай на пров. з'їзд до Гамільтону.

Комітет добродійної праці — пані О. Гусак і Віра Ткаченко висилали квіти хворим до шпиталю. Членки по черзі чистили в церкві та удержували в ній порядок. На Каравану до Інституту Св. Володимира в Торонті наші членки зробили голубців як дар від т-ва на $47.00.

Заряд відділу на 1978 рік: По довших нарадах рішено було лишити той самий заряд, що був у минулім році за виїмком голови пані М. Нечай, яка з огляду на своє здоров'я просила звільнити її з цієї позиції. Помимо того що членки сходились три рази на докінчення зборів не було можливо вибрати голову. Ніхто з членок не хотів брати на себе цей обов'язок. Щойно 3 травня на надзвичайних зборах дібрано повний склад заряду, до якого увійшли: Марія Нечай — уступивша голова, Теофіля Лиса — голова, Павліна Бойчук — писарка, М. Бурак і С. Шпитковська — заступниці, М. Шпитковська — фінанс. секретарка, Марія Василечко — касирка, Ольга Гусак і Віра Ткаченко — опікунки хворих. П. Бойчук, М. Нечай і Харитя Яцишин — сестриці. О. Гусак, В. Ткаченко і В. Озимчак — Надзірна Рада.

Фінансовий звіт — остало в касі з 1976 р. — $1,131.47, приходи у 1977 — $1,800.59, розходи — $1,773.65, в касі осталось $1,158.41.

У нас хоч відділ і невеликий числом членства нас лише 19, але з них маємо кілька старших віком. Маємо одну членку, якій сповнилось 80 років — пані Єлисавета Волошин. Вона багато працювала у нашім відділі, особливо в кухні. Саме тепер з нагоди дня уродин вітаємо пані Волошин, оцінюємо її заслуги та бажаємо їй многих літ.

Теофіля Д. Лиса

ВИНДЗОР, ОНТ.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори т-ва відбулися 20 листопада 1977 р. в авдиторії Собору Св. Володимира. Збори відкрила голова Марія Старух, привітавши присутніх членок. Прот. В. Метулинський провів молитву і хвилиною мовчанки вшановано покійних членок відділу. Прдесідницею зборів була Мирослава Телеґа, а секретаркою Оля Друль. Протокол з минуло-річних зборів прочитала Стефанія Коростіль.

Привіти склали: о. прот. В. Метулинський, п. Мирон Друль, голова соборної громади, п. Володимир Вахна — голова місцевого ТУС. В привітах було висловлено велике признання жіночому товариству, за заслуги на громадському, релігійному і освітньо-культурному полі.

Відтак слідували звіти заряду і комітетів: голова Маруся Старух склала щиру подяку членкам за постійну, гармонійну працю, настоятелеві і катедральному зарядові, місцевому ТУС і СУМК за їх співпрацю.

Заступниці голови: Леона Боднарчук, Маруся Костів і Веронія Костинюк висловили вдоволення з праці.

Діяльність відділу подала рек. секретарка Анна Букса. На протязі року відбулося. 10 місячних зборів, 7 засідань заряду, 1 надзвичайні збори; вписалось 6 нових членок. В 1977 році відбулися такі імпрези: академія в честь Лесі Українки, відсвяткували Весняний чай включно зі 45-літтям Ювілею відділу Лесі Українки і 50-ліття ювілею С.У.К., на яких головною бесідницею була п. Сенишин, голова Східньої Екзекутиви; прийняття для голів пані Шемелюк і Сенишин; базар, шавер, приготовляли обіди і перекуски: Йорданська Св. Вечеря, спільне свячене, Новорічна забава, 2 сморгесборґ, Архиєрейська візитація включно з 50-літтям прав. громади в Виндзорі, церковний пікник, для спільної місії православного священства в Виндзорі, бенкет для старшого відділу СУМК. Підчас великого посту провадили курси писання писанок та вишивання, приготовили паски і писанки для телевізії. Відділ брав активну участь в „Каруселі Віндзору", де мали виставку українських експонатів, український бутік, помагали в кухні, моделювали український одяг, а молодший СУМК виступив з українськими танками; разом з льокальною Жіночою Радою брали участь у продажу печива, і в показі історичних строїв під керівництвом комітету многокультурности, проєкт пирогів провадиться кожної середи; висилали делеґаток на. Ювілейний з'їзд, провінційний з'їзд, де членки масово з ТУС їздили автобусами, були учасниками з'їзду й як членки хору брали участь у концерті; на 25-ліття відділу Княгині Ольги в Лондоні, Онт., подали звіт на конференції голів і секретарок в Торонті. Відділ жертвував: на церкву — $7,000, на організаційний фонд С.У.К. — $50, на Ювілейний фонд С.У.К. — $50, журнал „Промінь" — $126.50, на 25-ліття ювілею Кн. Ольги в Лондоні — $25, на місцеву українську школу — $100, на Недільну школу $100, та закупили меблі до парафіяльної резиденції.

Фінансовий звіт здали фін. секр. Ґеня Кузик і Марія Вахна:

Осталось в касі за рік 1976 — $3,731.89, приходи за рік 1977 — $31,972.21, розходи за рік 1977 — $32,028.02, осталось в касі — $3,676.08.

Звіт кор. секр. — добр. Н. Метулинська виконувала свої обов'язки листування з централею, писання дописів, читання обіжників і як дорадниця молодшого відділу СУМК, диригує дівочим хором.

Звіт дорадниці старшого відділу СУМК — Ніна Косик каже, зо виступали як ансамбль бандуристів підчас Різдва на телевізії і на радіопередачі, брали участь в концерті

Східнього з'їзду, улаштували День Матері.

Слідуючі комітети подали свої звіти: Відвідування хворих — Марія Прокопчук, відвідали подарунками підчас Різдва і Великодних свят, і відвідували хворих в шпиталях і вдомах, висилаючи квіти і картки. Культ.освітня референтка — Стефанія Заборонюк, спекла торт на 50-ліття Ювілею громади, і приготовила академію в честь Лесі Українки. Від музею Євгенія Щепанська — займалися виставками. Український бутік — Анна Кукса подала чистий прихід за рік 1977 — $1,280.34. „Промінь" і бібліотека — Стефанія Коростіль — займалася розігравками в користь журнала. Соціяльний і телефонічний — Домка Стратійчук, відповідальні за перекуску і обслугу після місячних зборів і на різні прийняття. Представниці до КУК — Марія Михальчук — помагала на всіх імпрезах; до льокальної Жіночої Ради — Фіялка Загарія, виконувала обов'язки, як голова Ради, улаштовано вечерю в честь вшанування судді п. Велері Касюрак.

Після звітів Аделя Мілько від контрольної комісії внесла вотум довір'я уступаючій управі. Марта Петрук від номінаційної комісії подала склад заряду на 1978 р.

Заряд на 1978 р.: голова — Маруся Старух, і-ша заст. голови — Леона Боднарчук, 2-га заступниця — Марія Костів, 3-тя — Веронія Костинюк, рекордова секретарка — Анна Букса, кореспонд. секр. — Стефанія Коростіль, фінансова секретарка — Ніна Косик, касирка — Марія Вахна.

Комітети: Дорадниці старшого відділу СУМК: Ольга Торошенко, Ніна Косик; дорадниці молодшого відділу СУМК: Неллі Нагнибіда, Розалія Мілкс, добр. Надія Метулинська, Елдусія Маслак; відвідування хворих: Марія Прокопчук, Оля Друль, Марія Гнатюк, Софія Ревак, Євгенія Квасніцька; культ-освітня референтка: Стефанія Заборонюк, Євгенія Щепанська. Соціяльний: Неллі Король, Елсі Лак, Катруся Кокоша, Елдусія Маслак; бібліотека і журнал „Промінь" — Стефанія Коростіль; Музейний комітет: голова — Іванна Римар, заст. голови — Мирослава Телеґа, секр. — Євгенія Щепанська, касирка — Марія Гнатюк, членки: Марія Карпінець, Соня Карпінець, Марія Михальчук, Марія Гриньків, Стефанія Заборонюк, добр. Н. Метулинська; Ком. проєкту пирогів: Леона Боднарчук, Марія Боросович, Стефанія Ставична, Софія Ревак, Олександра Боднарчук; референтка „бутік" — Анна Букса; телефонічний ком.: Домка Стратійчук, Галина Паленчук, Марія Кушнір, Марія Никифорук, Анелія Свинтак, Г. Петришин. Представниці до льокальної Жіночої Ради: Фіялка Загарія, Анна Ткачук, Юлія Стойко, Веронія Костинюк; представниці до КУК: Марія Михальчук, Марта Петрук; представниці до Многокультурности — Веронія Костинюк, Оля Друль; кортки повідомлення — Марія Сенайко. Контрольна комісія: Аделя Мілько, Анна Стебельська, Марія Ґургула.

Оля Друль, секр.

ВІННІПЕҐ
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу відбулися дня 15 грудня в авдиторії катедри. Голова Слава Яременко управляла зборами а секретарювала Марія Ковальчук, рек. секр. відділу.

Після молитви, яку провів настоятель о. Керніцький слідувала хвилина мовчанки — вшанування членок . Відтак вислухані були звіти урядниць і комітетів.

Впродовж року вібулося 8 місячних зборів, 2 надзвичайних зборів, а одно засідання управи. У відділі є 192 членки і 9 комітетів.

Перша звітувала голова С. Яременко. Очолювала всі місячні збори а одні надзвичайні збори, брала участь у зборах громади церковної і давала провід у всяких ділянках праці при відділі. Вітала гостей на чаях, обідах, базарі і мистецьких виставах. Була призначена делеґаткою на конґрес КУК у нашім місті.

1-ша заступниця — П. Ігнаш — заступала голову на одних надзвичайних зборах і помагала при комітетах і підприємствах де було потрібно. У жовтні взяла на себе повну відповідальність перепровадити Осінній чай. Вибрана була делеґаткою на Ювілейний з'їзд в Саскатуні.

2-га заступниця — М. Анонійчук: Помагала у різних ділянках праці скільки її час позволяв. Була вибрана делеґаткою на з'їзд в Саскатуні.

Касирка Марія Саранчук — фінансовий звіт: з року 1926 остало в касі $5,081.70, прибутки в 1977 — $16,304.06, видатки в 1977 — $20,230.62, в касі осталось $1,155.14.

В році 1977 відділ склав пожертви на такі цілі: — Катедру Пресв. Трійці — $1,269.04, Колегію Св. Андрея — $150.00 і $300.00 стипендія в пам'ять добр. Ольги Савчук, Музей Союзу Українок в Саскатуні — $500.00, оселю Веселка — $50.00, журнал „Промінь" — $150.00, СУМК — $200.00.

Молодший відділ СУМК — добр. М. Кравченко. Членів, що вплатили свою членську вкладку було 44. Прибуло 10 нових членів. До старшого СУМК-у перейшло 13 членів. Цей відділ був надзвичайно активний. Управа влаштувала врочисте прийняття новим членам та відбулась врочиста церемонія переходу до старшого СУМК-у.

Сумківці взяли участь у Святі Державности, у 50-літті Союзу Українок Канади, Провінц. З'їзді СУМК, святі День Матері, роковинах Шевченка, колядах, базарах, оселі Веселка, контесті красномовства. Відбувся Вечір Талантів. Управа СУМК вшанувала пані Ольгу Завісляк за її 23-річну працю для молоді.

Сумківці прислуговували в церкві одну неділю в місяці, навчались ручних робіт, українських звичаїв, брали участь у красномовстві, в якім виграв чашу Івась Кравченко. Сумківці справляли вечірки забав, бенкети і слухали доповіді гостей промовців — отців духовних при православних парафіях.

Пожертви на церкву, телетон і „Веселку" разом — $569.80. Видатки на базарі, ручних робіт та інші — $308.35.

Лорейн Осадчук і Івась Кравченко побирали літні курси в Саскатуні 1977 і отримали стипендію СУК.

На з'їзді СУС в Саскатуні делеґати були — Розалія Тодощук і Івась Кравченко. Восені цей відділ дав концерт співу танків та інструментальної музики, дав сценку в Домі Старших Громадян та одержали за це подарунок в грошах $27.70.

Старший СУМК — пані Л. Радчук — члени ходили колядувати, служили в храмі, брали участь у програмі 50-ліття Союзу Українок, брали участь в з'їздах, фолклорамі, карнавалі „Веселки", молодечім церковнім хорі при Катедрі. Члени старшого СУМК навчаються вишивати, ткати, українських танків, красно-

мовства, виступають у концертових програмах. Під час базарів мають вистави власних виробів, беруть участь у проєкті історичної і народної ноші:

Культ.-освітня праця — добр. М. Керніцька — На початку року цей комітет рішив мати освітні точки на закінчення кожних місячних зборів відділу, крім того приготовляв програми на роковини Лесі Українки, Т. Шевченка, на Свято Книжки. Митр. прот. Ф. Керніцький виголосив доповідь про свято Благовіщення.

Садочок — пані Д. Саранчук — на початок шкільного року комітет заангажував нову учительку на місце пані О. Бугери. Дітей записалось 25. Садочок провадився 5 днів на тиждень до обіду. Матері помагають плянувати всякі виховні проєкти і проєкти на здобуття фондів. Діти виступали в програмі Св. Миколая. На закінчення науки в червні 1977 садочок сам себе оплатив і в касі осталось $358.56.

Комітет кави — пані В. Курик, яка займалась організуванням перекусок. Впродовж року кухня була винаймлена 15 разів.

Представниці до жіночого КУК — добр. Залещук і Д. Гнатюк, до Вінніпезької Жіночої Ради Розалія Кондра, А. Стельмащук і Г. Богонос. На одних зборах Ж. Р. членки відділу подали інформації.

Звіти з діяльности здавали голови комітетів і представниці до інших організацій — пані: В. Курик — комітет гостин, репрез. до жін. КУК — добр. Залещук і Д. Гнатюк, Жіночої Ради — Р. Кондра, членства — М. Пестрак — комітет влаштував Вечір Членства, відзначив за 25-літню працю в Союзі добр. Ю. Лучак і пані С. Тесарську. Вписано 10 нових членок. Червоний Хрест — Марія Левицька — комітет дав 26 днів праці в Ч. Х. Журнал „Промінь" — Д. Черевик — зібрали передплат на $318.00 Контрольна комісія висловила повне довір'я уступаючому зарядоів.

Управа відділу на 1978 рік: уступивша голова С. Бейзик, голова — С. Яременко, заступниці — П. Ігнаш, М. Паламарчук, рек. секр. — М. Ковальчук, кореспо. секр. — О. Ковальчук, фінансова секр. — Я. Карпяк, касирка — М. Саранчук.

Комітети: телефонів — А. Олійник, старшого СУМК — Л. Радчук, молодшого — добр. М. Кравченко, освіти — добр. М. Керніцька, програмовий — Н. Міщук, відвідування старших громадян — і хворих — Г. Ґедовс, садочка — Д. Саранчук, членства — М. Петрак, оселі — С. Павлик, кухні — Василина Курик, КУК — добр. Залещук, Жін. Ради — Г. Богонос, Черв. Хреста — С. Тесарська, преси — Є. Білич, журнала „Промінь" — Д. Черевик, ґардероби — М. Монастирська, архіву — А. Сарчук.

Контрольна комісія: К. Німчук, Е. Медвей, Д. Терновецька.

М. Ковальчук, рек. секр.

ВІННІПЕҐ, МАН.
ВІДДІЛ ІМ. КН. ОЛЬГИ

Річні збори відділу відбулись 7 грудня 1977 р. у соборній авдиторії. Голова п-і Віра Ковальчук відкрила збори і покликала добр. Н. Стус провести молитву. Вибрано одноголосно добр. Н. Стус предсідницею зборів, а п-і М. Кушнірик, як секретарку. Слідували звіти заряду і комітетів.

Впродовж року відбулось 14 звичайних засідань і один вечерок — Забава дорогоцінностей. Зарядили продаж печива в Ґарден Сіті, також робили кишки з гречаних круп на продаж в соборній авдиторії.

Відділ влаштував весняний чай і весняний базар. Разом з шкільним комітетом зарядили осінний чай, прихід з котрого призначений на Рідну Школу. Дали печиво до спільної Святої Вечері, спільне свячене, на храмове свято і на відкриття літньої оселі „Веселка", на карнавал, прихід з якого іде на літню оселю „Веселка", також відділ підтримав фінансово кандидатку з Собору на королеву під час карнавалу.

Членки відділу навчали в рідній і недільній школі писати писанки під час великого посту. Членки дали печиво і поміч на відвідини музею, виставку килимів та та чайне прийняття в неділю 20 лютого в катедральній авдиторії.

Дали печиво і поміч на чай КУК, також печиво і поміч на чай Пресвятої Родини (Старечого Дому). Членки нашого відділу шиють для Червоного Хреста. Членки також навчають у Рідній і Недільній школі.

Наш відділ вислав делегатки на З'їзд до Саскатуну, а також на Провінційний З'їзд у Вінніпегу.

Членки влаштували спільне чайне прийняття для Блаж. Митрополита Андрея на подвір'ю його резиденції. Наш відділ дав печиво і поміч.

Наш відділ брав участь в Фолкльорамі, членки продавали голубці і вареники.

Наші фінансові зобов'язання — заплатили бюджет до Централі, дали на Собор Св. Покрови $2,500, $441.51 на Рідну Школу при Соборі, $21.00 на „Промінь", Стипендійний фонд $15.00, редакційний фонд „Променя" $10.00. Пожертва на Музей Союзу $10.00, Провінційний фонд $10.00, організаційний фонд $10.00, канцелярійний фонд $10.00, добродійний фонд $5.00, Музейна Фундація $10.00, видавничий фонд ім. Н. Кобринської $5.00.

Фінансовий звіт: Осталось з року 1976 — $514.07, приходи за рік 1977 — $7,714.78, розходи — $6,161.52, осталось у банку — $2,067.33.

Заряд відділу на рік 1978: голова — Віра Ковальчук, 1-ша заст. голови — Діяна Бабинчук, 2-га заст. голови — Галина Онуфрійчук, рекорд. секр. — Катерина Шот, фін. секр. — Женя Дущак, касирка — Ірина Дедa, кор. секр. (англомовна) — Еленор Дурвард, кор. секр. (україномовна) — Стефанія Кирилюк, референтка Червоного Хреста — Стефанія Зітон, репрезентантки до КУК — Галина Онуфрійчук і Анна Шевель, представниця до Жіночої Ради — Стефанія Зітон, ґардероба — Катерина Шот, молодший СУМК — Марія Банн, старший СУМК — Ширлі Лукашенко і Зеня Соломон, телефонічний комітет — Еленора Дурвард, Розалія Байдак, Марія Равлюк; опікуни хворих — Марія Равлюк, Анна Тумак, Стефанія Зітон; народне мистецтво — Галина Онуфрійчук, Соня Пелех, Емілія Луценків, Василина Кутна, Анна Юрійчук, Марія Кушнірик, освіти — Анна Шевель.

Отець Стус, парох нашої церкви, сказав, що жіноцтво при Союзу працює щиро у громаді. Д. Дущак, голова громади подякував жіночому товариству за їхню працю і кооперацію.

Подяка добр. Надії, що так гарно перевела збори.

Катерина Шот, рекорд. секр.

В ПОШАНУ З НАГОДИ 80-ЛІТТЯ І ДЕЩО ПРО ҐРИМЗБІ

Містечко Ґрімсбі 16,000 населення положене в дуже гарній околиці. Від півночі озеро Онтаріо, а від полудневої частини тягнеться досить висока гора. Кажуть, що колись давно це був досить високий беріг озера.

Між озером і горою — овочеві сади, яких на жаль так немилосердно нищать фабричними забудованнями. Садів все меншає. Їх позакуповували компанії і занедбано опущені.

Там, де колись цвіли вишні, черешні, груші, сливи, бросквини та виноград, тепер стоять похилі сухі дерева, а долом бур'ян, що аж сумно дивитись. То ж не диво, що кожного року стає в цій околиці менше наших фармерів, а молодь наша іде до більших міст, бо тут немає чого триматись.

Ґрімзбі положене поміж двома великими містами — зі сходу Сейнт Кетеринс, а з заходу — Гамільтон і до Торонта не дуже далеко. Діти наші покінчивши школу від нас відходять до міст...

Громада наша має церкву, при церкві залю, приміщення на школу, дві хати до винайму і нову хату для священика. Це все майно набуте мозольною працею наших піонерів і тих тяжко працюючих наших членів, що прибули після другої світової війни.

В нас не було адвокатів, лікарів чи інших яких професіоналістів, а були ті, що щиро любили свою церкву і не раз останне давали на неї, на її потреби.

По 35-ти роках наша громада тепер складається з старших і менше середнього віку громадян. З молоді — одні байдужі, інші пішли до сусідніх громад і в нас нема кому ними зайнятись. З великим зусиллям Батьківського комітету у нас є рідна школа. І школа є тим живчиком нашого громадського життя, що чи то виступ з якогось свята, чи коляди, ми горді за тих наших дітей за що честь і подяка учителям та членам Батьківського комітету.

А в нашому жіночому товаристві з кожним роком стає нас менше, одначе ті, що є віддають з посвятою свій час для громадської справи.

* * *

Перший ряд зліва направо сидять: Є. Волошин, М. Нечай, Т. Д. Лиса; другий ряд: П. Віра Ткаченко, М. Василечко, М. Качура, П. Бойчук, Л. Витвицька і О. Гусак. Бракує на знимці М. Гусак, яка фотографувала.

15 травня ц. р. вечером наші членки загостили до хати пані Єлисавети Волошин, щоб побажати їй з нагоди її 80-ліття здоров'я та добробуту на дальші роки. Пані Єлисавета Волошин, від часу свого прибуття до Ґрімзбі з Дуфросту, Ман. включилась в нашу громаду, в жіноче т-во, а це вже більше як 20 років. Помагала вона як добра господиня найбільше в кухні, а в цім році перебула операцію на очі.

Як звичайно, членки наші прийшли з тортом і вазонком квітів на знак пошани. Після привітань і гостини ми ще довго гуторили при горнятку чаю, а пані Волошин згадувала минуле.

Батьки її піонери з Буковини з дому Рошко поселились в околиці

Це членки відділу ім. Л. Українки у Ту Гилс, Альберта, яких вшановано за 25-літню працю у відділі. Зліва направо пані: Параска Фуштей, Анна Свекла, Емілія Російчук і Єлисавета Рибак. Допис був поміщений в числі з вересня на стор. 24.

Стюартбирн в Манітобі. Тут вона народилась, тут була хрещена в церкві св. Михайла в Ґардентоні, там проходили її молоді літа.

На закінчення пані Волошин щиро подякувала за увагу до неї і від себе склала дар $20.00 як дар на „Промінь", а $10.00 склав від себе п. Струс — разом $30.00 на прес. фонд журнала. Пані Волошин також вручила кожній з членок своєї роботи вішальце на одежу.

Т. Д. Лиса

УПОКОЇЛАСЯ ЙОГАННА БЕРЕЗА-СТЕФАНЮК (Монтреал, Кве.)

В четвер, 29-го червня ц. р. у своєму домі на „Вердоні" упокоїлася на 79 році життя Йоганна з роду Ліпніцьких Береза-Стефанюк.

Йоганна народилася в селі Стрівці, що біля Збаража на галицькому Поділлі. 16-го липня, 1899 р. До Канади приїхала в 1927 році до свого мужа Петра Берези, і на постійно ця родина замешкала в Монтреалі.

В 1951 році після упокоєння мужа

Петра Йоганна вийшла заміж вдруге за Степана Стефанюка. Нещодавно, бо в лютому 1977 року відійшов у вічність її другий муж Степан.

Покійна Йоганна крім родинних обов'язків у своїй час була активною в громадському житті, точніше в жіночому Товаристві ім. Лесі Українки, яке і досі існує при Товаристві „Просвіта" на Вердоні, Покійна також була членкою Соборної Громади Св. Софії, та деякий час членкою С.У.К. „Доньки України".

Оставила покійна Йоганна в глибокому смутку свого прибраного сина Богдана, невістку Катруся, внуків: Стефка і Михайла та ближчу і дальшу родину в Канаді і Америці.

Похоронні відправи служив настоятель Собору Св. Софії о. Ігор Куташ з дяком п. Олексою Кіпибідою у вівторок, 4-го липня. Тлінні останки покійної зложено на кладовищі „Мавнт Роял" біля її першого мужа Петра.

З нагоди поминальної тризни, яка відбулася зараз після похорону у у Соборній залі переведено збірку з принзаченням на розмалювання нутра Собору Св. Софії (загальна сума $215.00). Зі згаданої збірки виділено $30.00 на пресовий фонд журнала „Промінь".

Покійній вічна пам'ять!

К. С.

ПІСНІ ДЛЯ ДІТЕЙ

Укладу музики Євгена Вавринюка, учителя державних і рідних шкіл.

„Пісні для дітей" спеціяльно призначені для шкільних дітей і середньої молоді. Ось що говорить автор у передмові до збірника:

„Збірник складено так, щоб виховники мали вільний вибір відповідно до рівня своїх учнів. Кожна пісня має фортепіяновий супровід. Деякі з них надаються для драматизації.

Підставою у вивченні української мови може бути також і пісня. Діти з природи люблять співати... Музика може стати ключем до вивчення мови".

Збірник „Пісні для дітей" містить 56 пісень з нотами. Виданий заходами Ради Української Школи з Фундації ім. В. Сарчука. Ціна $2.75 для шкіл. Замовляти:

UKRAINIAN EDUCATIONAL COUNCIL OF CANADA

9 St. Johns Avenue
Winnipeg, Manitoba
R2W 1G8

ЗБІРНИК ПІСЕНЬ НА СЛОВА ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Головна Управа Союзу Українок Канади, на пам'ятку Ювілейного Року 100-річчя з дня народження поетки і письменниці Лесі Українки, видала гарний збірник пісень на її слова, під назвою „На крилах Пісень".

У цьому збірнику поміщено двадцять-п'ять пісень, написаних різними композиторами, зокрема клясиків і сучасних.

Більшість пісень є сольо-співи в супроводі фортепіяно, п'ять пісень для жіночого хору і одна пісня „Жалібний Марш" (Умер Батько Наш), музика М. Лисенка, для мішаного хору в супроводі фортепіяно.

Книжка видана на гарному папері з твердою обкладинкою, оформлення пані Дарії Бродгед.

Українські музики та любителі музики, а головно співаки чи співочі гуртки-хори повинні зацікавитися цим цінним і гарним збірником, придбати його та належно використовувати.

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA
A25, 11024 - 82 Avenue
Edmonton, Alberta, Canada
T6G 0T2

ПРИ ПРАЦІ ДЛЯ „ПРОМЕНЯ"

Хоч і в часі літа, коли ми всі шукаючи відпочинку, щоб придбати якнайбільше сонячного тепла на зимові місяці, членки-передплатниці, референтки не переставали ціказитись своїм журналом.

В часі літніх місяців засилали свої передплати і пресовий фонд читачки, а останньо почали працювати по відділах референтки:

Давфин, Ман. — Відділ Л. Українки, пані Марія Білоус — $162.00 поновлених передплат.

Торонто — Відділ Кн. Ольги — пані Анна Бойко прислала поновлених передплат на $69.00 і придбала 2 нових.

Лондон, Онт. — Пані В. Калюжна придбала три нових передплат та одну поновлену на $32.00.

Ніпавин, Саск. — Пані Ольга Козунь придбала одну передплату.

Монтреал — Відділ Д. України, пані Мих. Нєма — поновлені передплати на $64.00 прес. фонд відзначення „Променя" ї $61.00

ІНДИВІДУАЛЬНІ ПОЖЕРТВИ

Їх складають читачі з глибоким розумінням і оцінкою власної преси. Без журнала нам було б важко, а що самі передплати не оплачують всіх видатків друку, всякі добровільні дари для нього є великою підмогою. Ці дари оцінює центральний провід Союзу Українок і редакція.

В. Косс, — Плимат, Міч., ЗСА	$50.00
Відділ ім. Л. Українки — Виндзор	30.00
Анна Скоробогач — Саскатун	26.00
Анна Зенчишин — Сван Ривер, Ман.	25.00
П-во О. і М. Бріщуки, Бовзмен, Ман.	25.00
Є. Омельченко — Ґрімзбі, Онт.	25.00
Франя Новосад — Роблін, Ман.	25.00
М. Пилипчук — Ніяґага Фалс, Онт.	20.00
Елсі Єленяк — Ричмон, Б. К.	20.00
Ольга Кучарська — Монтреал	21.00
Катерина Лабюк — Канора, Саск.	20.00
Катерина Сосницька — Монтреал	17.00
Марія Боєчко — Радвей, Альберта	15.00
Ольга Станько — Лондон, Онт.	10.00
П. Клюкевич — Ванкувер	10.00
Марія Мандзюк — Вінніпеґ	10.00
Марія Мендро — Флин Флон	10.00
Коімтет Альбому Взорів — Виндзор	10.00
Теофіля Д. Лиса — Ґрімзбі, Онт.	10.00
Добр. Марія Шадурська — Давфин	8.00
Н. Шабалка — Торонто	6.00
Віра Слука — Де Па, Ман.	5.00
Анна Липка — Лимінґтон, Онт.	5.00
Марія Король — Кемсак, Саск.	5.00
Марія Бісюк — Едмонтон	4.00
С. Білецька — Рорктон, Саск.	4.00
Іванна Іваночко — Торонто	4.00
Добр. Ольга Шкрумеда — Брендон	4.00
Олександра Пригорницька — Торонто	4.00
Анна Конічковська — Содбури, Онт.	3.00

По $2.00: Олена Сірота, Каледонія, Онт., Марія Солонична — Сенді Лейк, Ман., П. Мельник — Ґрімзбі, А. Валкович — Монтреал, К. Редкевич — Монтреал, Ольга Штихно — Лашін, Кве., Анна Грицюк — Сурей, Б. К., Вікторія Карпнік — Тандер Бей, Онт., Г. Ґонець — Давфин.

По $1.00 — Розалія Фарина — Едмонтон, Марія Винничук — Монтреал, Наталка Манчук — Торонто.

УЧИТЕЛІ і ВИХОВНИКИ!

Чи Ви вже познайомлені з цими посібниками для навчання української мови? Коли ні, то зробіть це негайно. Учителі рідних шкіл, які почали навчати школярів мови з цього підручника є дуже вдоволені вислідом.

Підручники опрацювала досвідчена учителька державної і рідної школи. Методично він найбільше сьогодні відповідає тим школярам, які приходять до школи зі слабим знанням української мови.

Перша частина — „Осінь". Крім лекцій в ній є порадник учителям в обидвох мовах — українській і англійській, як проводити лекції. Друга частина „Зима" продовження першої є в продажі. Ціна по $2.00 за примірник.

Третя частина „Весна і літо" разом — продовження другої, яка дає початковий курс розмовний. Цей посібник майже подвійного числа сторінок — 75 ст. друку, інструкції для учителів і словник нових слів — ціна $2.50. Можна замовити всі три разом, або поодиноко.

Замовлення разом з грішми посилайте на адресу:

UKRAINIAN EDUCATIONAL COUNCIL OF CANADA
9 St. Johns Ave.
Winnipeg, Manitoba

Довкола дому

Стефанія Кульба

САЛАТА З КУРЯЧОГО М'ЯСА

2 — ½ горнятка вареного — покраяного квадратиками курячого м'яса
1 — ½ горнятка покраяної салери
¼ горнятка начинених оливок
¾ ложечки соли
Трошки перцю
¼ горнятка майонезу — Salad Dressing/Miracle Whip
4 помідори

Змішати легко м'ясо, салеру, оливки зі сіллю і перцем та поляти майонезом, розведеним росолом на одностайну масу. Розкроїти помідори на 5 частин майже до споду, розгорнути наче листочки і накладати мішаниною з м'яса. Зверху прибрати майонезом і оливками. Подавати на листку зеленої салати.

— — —

ГОРОХОВА ЮШКА (PEA SOUP)

2 бляшанки горохової юшки
1-½ бляшанки води
3 пасочки бейкону
1 цибуля — дрібненько покраяна
½ ложечки часникового порошку

Бейкон покроїти, зісмажити щоб став хрупкий, додати цибулю і присмажити на золотий кольор.

Окремо розколотити юшку з водою. Заварити. Додати бейкон з цибулею, посипати порошком з часнику; варити пару хвилини.

Подавати з грінкою зарум'яненого білого хліба.

— — —

НАЧИНЮВАНІ ПЕЧЕРИЧКИ STUFFED MUSHROOMS)

24 середньої величини печерички
2 зубки потовченого часнику
¼ ф. масла (8 ложок)
1 горнятко сухариків
½ горнятка сир-пармесан — тертий
½ ложечки соли
¼ ложечки перцю
2 ложки петрушки — січеної

Відрізати корінці від головок, обчистити. Посікти корінці і разом з часником підсмажити на (4 ложки) маслі. Додати сухариків, сир-пармесан, петрушку. Посолити і поперчити. Залишити. Окремо, головки покласти на гаряче масло (3 ложки) і обсмажити легко. Складати на таріль.

Начинкою начинити головки, покласти до вимащеної маслом плитної прямокутної посудини. Зверху побрискати решту маслом (1 ложка). Пекти 15 хвилин при 350°.

— — —

ЗЕМНО-ОРІШКОВИЙ ТОРТ (PEANUT BUTTRE CAKE)

1-¼ горнятка борошна
1 ложка порошку до печива
⅛ ложечки соди до печива
½ ложечки соли
⅓ горнятка товщу „Криско"
⅓ горнятка земно-орішкового масла (пінат-баттер)
1 горнятко жовтого цукру
2 яйця
¾ горнятка молока
1 ложечка ванілії

Пересіяти 4 сухих складників. Окремо вбити товщ і масло. Додати цукор, яйця і вбивати. Додавати борошно окремими порціями на переміну з молоком, ванілю, закінчити борошном. Виложити до форми величини 8 x 8, вистеленій вимащеним папером і пекти у вигрітій печі при 350° впродовж 45 - 50 хвилин. Охолоджувати 10 хвилин у формі а опісля на дротяній підставці. Покрити склицею.

Земно-орішкова склиця (Peanut Butter Icing)

¼ горнятка маргарини
⅓ горнятка земно-орішкового масла
1 білок
2 горнятка пересіяного цукрумучки
1 ложка сметанки
½ ложечки ванілії

Маргарину вбити з маслом і білком. Постепенно додавати цукор, сметанку, ванілю і вбивати аж маса стане гладкою. Обвести торт зверху і з боків.

— — —

APPLE TURNOVERS

The secret of puff pastry in folding chilled butter into the dough — again and again. Try not to handle the dough too much. If at any point the dough is too soft, stop and refrigerate until firm, then continue.

2 cups all-purpose flour
1 tsp. salt
1 cup butter or margarine
½ cup iced water
2 apples, peeled, cored and sliced
½ cup sugar
1 tblsp. conrstarch
1 tsp. lemon juice
¼ tsp. ground cinnamon
1 egg
water
½ cup confectioner's sugar

Early in the day before serving time:

1. In medium bowl with pastry blender, combine flour and salt. Cut in ½ cup butter until mixture resembles coarse crumbs. Sprinkle with water. Work fork mix well.

2. Shape dough into a ball; with lightly floured rolling pin on lighttly floured surface, ro'l into an 18" x 8" rectangle. Cut ¼ cup butter into thin slices. Starting at one of the 8" sides, place butter slices over ⅔ of rectangle to within ½ inch of edges.

3. Fold unbuttered ⅓ of pastry over middle ⅓; fold opposite end over to make an 8" x 6" rectangle. Roll dough into an 18" x 8" rectangle.

4. Slice remaining ¼ cup butter; place slices on dough and fold as in steps 2 and 3; wrap in plastic wrap. Chill 15 minutes.

5. Roll folded dough into an 18" x 8" rectangle. Fold lenghwise then cross-

wise; wrap and chill 1 hour.

6. Prepare filling: In saucepan with spoon, mix apples, sugar, cornstarch, lemon juice and cinnamon. Cook over low heat, stirring frequently until apples are tender. Chill.

7. Preheat oven to 450° F. Cut dough crosswise in half; roll one half into 12 inch square — keep other half chilled; cut into quarters to make four 6-inch squares. In cup, beat egg with 1 tablespoon water. Brush mixture over squares. Soon ⅛ of apple mixture in center of each quare and fold in half; press edges to seal. Place turnovers on ungreased cookie sheet. Chill while preparing other half of pastry.

8. Brush turovers with egg mixture. With knife, cut a few slashes on each turover. Bake 20 minutes or until golden. Cool on wire rack.

9. In bowl, combine confectioner's sugar and 1 tablespoon water, drizzle over turnovers. Makes 8.

Don't be deceived by the long instructions — effort will be worthwhile!

APPLE KUCHEN

1 - ¼ cup sifted all purpose flour (sifted before measuring)
¼ cup sugar
1 - ½ tspn. baking powder
½ tsp. salt
1 eg, ¼ cup milk
¼ cup butter or margarine
1 tsp. vanilla extract
5 cups thinly s'iced, pared tart apple

Preheat oven to 400 F. Lightly grease a 13x9x2 inch baking pan. Into medium bowl, sift flour with ¼ cup sugar, baking powder and salt. With pastry blender, cut in ¼ cup butter until mixture resembles courase crumbs. Add beaten egg, milk and vanilla, stirring with a fork until mixture is smooth-about 1 minute. Spread butter evenly in bottom of prepared pan. Arrange apple slices, thin sides down and slightly overlapping, in parrallel rows over the batter.

Topping

¼ cup sugar
1 tsp. cinnamon
¼ cup butter or margarine, melted
⅓ cup apricot preserves
Soft vanilla ice cream or whipped crem

Make topping: Combine sugar, cinnamon and melted butter. Sprikle sugar mixture over the apple slices. Bake 35 minutes or until apple slices are tender. Remove to wire rack.

Mix apricot preserves with 1 tablespoon hot water. Brush over apple. Cut apple kuchen into rectangles and serve warm, with ice cream or whipped cream. Makes 12 servings.

1 cup cooked, chopped bacon
2 tbls. powdered mustard
3 tbls. minced onion

Цей припис APPLE KUCHEN попрваляємо. В ним бракувало молока і яйце.

Маринована (квашена) цибуля

Мої мама були надзвичайно доброю господинею і кухаркою, мали легку руку на тістечко до „паїв" (пиріжків) і великий смак та нахил до різного роду маринад, що їх ми всі любили їсти. В літню пору мого дитинства, коли сезон на помідори, перці та капусту, наша хата була багата запахом маринування — оцту, муштарди (гірчиці), цинамону, кропу, тощо, як мама приготовляли на цілий рік наш запас маринованих страв та соусів додаючи дрібку цього, пушку того, щоб маринада вийшла до їх смаку.

На превеликий жаль більшість з приписів були в голові, на підставі випробування до власного смаку і написаних їх не було і нема. Її надзвичайно смачні соуси пропали разом з тайною як робити „чав-чав" (мішанину) або її огірочки (геркинс-корнішон) в муштарді приправлені куркумою (тирмерик). З того що я могла навчитися чи запам'ятати від мами мені подобається маринована цибуля, що доведе вас до сліз і можна приготовити в протязі пів-години, приблизно.

Треба дві великі цибулі — величини около три цалі в діяметрі (приблизна величина твердого м'яча), сухої (порошкової) гірчиці, куркуми (тирмерик), перцю корінчикового (пеперкорн, часнику, зерна гірчиці (муштарди — мастард сід), солі і або солодкого оцту або овочевого квасу (сидру) (malt or cider vinegar).

Оббиріть цибулю, переріжте на двоє вподовж а потім навхрест, щоб мати чвертьцалеві кусочки. Я волію еспанську цибулю, але може бути також дуже добре звичайна велика біла чи червона цибуля. Важне, щоб не різати кусочки за тонко. Далеко краще грубші кусочки на чверть цаля або грубше.

Стерилізуйте літровий (квартовий) слоїк кип'ячою водою. (Найкраще звичайні квартові слоїки з широким відкриттям). Поставте на спід в слоїк ложку сухої гірчиці, ложку солі, дві ложечки куркуми, одну ложку зерна гірчиці, пів ложечки перцю-корінчиків, один зубок обібраного і потовченого часнику і стільки оцту, щоб як все змішати стало рідкою водяною пастою (рідкий паштет). Все змішайте. Маринована цибуля буде крихка й їдка (гостра) з оцтовим присмаком. Для солодкого маринування можна додати дві ложки цукру до замішаної спеції (спайс міксчур). На цю замішану спецію накладіть кавальчиками цибулю майже до верху — (от три-чверти цаля від верху). Тепер візьміть горня і пів оцту і доведіть до кипіння і долийте гарячий оцет верх цибулі до вершка слоїка. Закрутіть тісно і переверніть дном вгору. Як слоїк вихолоне поставте в холодільник дальше дном вгору і нехай постоїть пару днів, щоб цибуля втягнула в себе мішані смаки маринади. Крихка, чудова, смачна цибуля буде непереборна, а ви — найкраща „кухарка".

ISSN 0380-2140

P P-1S OCT 78
HAWRYSH MRS KATE
602-11112-101 ST
EDMONTON ALTA
T5G 2A2

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ

Книга має 12 статтей про мистецтво, кераміку, Різдвяні та Великодні звичаї, куховарство, ткацтво, ношу, танці, писанки, вишивки, літературу, музику та дереворізьбу.

Книга, розміром 8½ на 8½ цалів, гарно оправлена в тверду полотняну оправу з золотим витиском.

Крім 100 стор. статтей, книга має велику бібліографію, понад 100 гарних кольорових фотографій із українських канадських ручних виробів, гарний папір і чистий друк.

ЦІНА В ПРОДАЖУ $12.00.

ПОШТОВА ОПЛАТА 50 центів.

ДРУКОВАНА В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.

Замовлення висилайте на адресу:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA
A 25, 11024 - 82 Avenue
Edmonton, Alberta, Canada
T6G 0T2